

கிறிஸ்துவின் மகத்துவம்

[1:15-20]

கொலோசெயர் 1:15-20ல் காட்சிமாறுகிறது. பவுல் தனது வாழ்த்துரையையும் அவரும் அவரோடே இருந்தவர்களும் கொலோசெயர் சார்பாக ஏறெடுத்த ஜெபத்தைக் குறித்த விவாதத்தையும் முடித்துக் கொண்டார். பிறகு அவர் இயேசுவின் மகத்துவம், இயல்பு, மற்றும் ஸ்தானம் ஆகியவைகளைப் புகழ்ந்து எழுதினார். அவர் இயேசுவை (1) தேவனுடைய தற்சூபம் என்று எழுதினார், இவ்வார்த்தை இன்னும் இரண்டு இடங்களில் புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (2 கொரிந்தியர் 4:4; எபிரெயர் 1:3); (2) எல்லா சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்; (3) எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தவர்; (4) எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர்; (5) எல்லாம் அவருக்குள் நிலை நிற்கிறது; (6) சபைக்குத் தலையாயிருக்கிறார்; (7) சர்வ சிருஷ்டிக்கு மூலகாரணகாரணி; (8) மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறானவர்; (9) எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கிறார்; (10) சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள் இருக்கிறது; (11) தேவனுக்கும் மனுஷருக்குமிடையேயான சமாதானக்காரணர்.

சில விளக்கவுரையாளர்கள் வசனம் 15 முதல் 20 வரை ஆதிசபை பயன்படுத்தின ஒரு பாடலாக இருந்திருக்கக் கூடும் என்று நம்புகின்றனர். வசனங்கள் 15-17ல் சொல்லப்பட்டவை வசனங்கள் 18-20க்கு சமமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளது என்று கருதப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள், சிறிது அமைப்பு பெற்ற பிறகு, ஆதிகாலப் பாடல்களின் வடிவமைப்பு பெற்றுள்ளதை இந்த வசனங்களில் காணக்கூடும். 1 தீமோத்தேயு 3:16 லும் கூட இயேசு உலகத்தில் பிரவேசித்ததையும் விட்டுச் சென்றதையும் குறிப்பிடும் இது ஆதிசபையின் பாடலாக கருதப்படுகிறது. சிலர் இயேசுவின் சிறப்பியல்புகளை மிகைப்படுத்திக்கூற ஆதிசபை பாடல்களை அல்லது பிரசித்தமான வார்த்தைகளை பவுல் உட்படுத்தியதாகக் கூறுவர். (காண்க 1 தீமோத்தேயு 1:15; 3:1; 4:8, 9; 2 தீமோத்தேயு 2:11-13; தீத்து 3:4-8.)

கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் போதிப்பதில் பவுல் முன் வைத்த, மற்றொரு ஆணித்தரமான கோட்பாடு, அவரைக் குறித்த மறையியல் ஞானம் என்ற போதனையில் காணப்பட்ட தப்பான கருத்துக்களுக்கு பதில் அளிப்பது என்று யூகிக்கப்பட்டது. இது பொருத்தமற்ற போதனையாய் காணுகிறது, ஏனெனில் மறையியல் ஞானக் கோட்பாடுகளின் விதைகள் அப்பொழுதுதான் தெளிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரமிது, மேலும் ஒரு முழுமையான மறையியல் சமயக் கோட்பாடு இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை வளரவில்லை. இருப்பினும், இயேசுவைக் குறித்த பவுலின் விவாதம் மறையியல் சமயக் கோட்பாட்டை பொய்யெனக் காட்டும் தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது.

அதரிசமான தேவனுடைய தற்சுருபமும் சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர் (1:15)

¹⁵ அவர் அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சுருபமும், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்.

“அவர் அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சுருபமும்” (1:15)

பவல் இயேசுவை அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சுருபம் என்று குறிப்பிட்டார். தற்சுருபம் என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை (*eikōn*) என்பது “புனித சாயல்” என பொழிப்புரைக் கருத்தாகக் குறிப்பிடலாம். கிழக்கத்திய பாரம்பரிய சபைகளில் “புனித உருவம்” என்றழைக்கப்படும் சித்திரங்கள், இயேசு, மரியாள், மற்றும் பலதரப்பட்ட புனிதர்களின் ரூபங்கள் வரைந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. பிதாவின் “புனித சாயலை” உடையவர் இயேசு, பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமை உண்மையான தேவனுடைய சாயலையும் பரிபூரணமான தேவனுடைய வெளிப்பாடாகவும் காணப்பட்டார். “சாயல்” என்று இங்கே குறிப்பிடப்படுவது படத்தில் காட்டப்படுதலுக்கான வெளிப்புறத் தோற்றத்தைக் குறிப்பதிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டது, அது இங்கே உள்ள நபரை அல்லது உள்ளான நபருக்குரியவைகளை வெளிக்காட்டுவதில்லை. இயேசுவே பிதாவின் பரிபூரணப்பட்ட சாயலை உடையவராயிருக்கிறார் ஏனெனில் அவருடைய முழுமையான நபர்த்துவத்தையும் தெய்வீக இயல்பையும் இவர் கொண்டுள்ளார். அதரிசனமான தேவனை காணச் செய்து அவரை அறிந்து கொள்ளச் செய்தார். அவர் மூலம் தேவனுடைய பரிபூரணமெல்லாம் வெளியாக்கப்பட்டது.

இயேசு மனிதவர்க்கத்துக்கு பிதாவை வெளிப்படுத்தும்படி வந்தார் (யோவான் 1:18). இயேசுவைப் பார்ப்பவர்கள் பிதாவைப் பார்க்கிறார்கள் (யோவான் 12:45; 14:9). “இவர் அவருடைய மகிமையின் பிரகாசமும், அவருடைய தன்மையின் சொருபமாயிருக்கிறார்” (எபிரெயர் 1:3). எல்லாவற்றிலும் அவர் பிதாவின் சாயலும், தன்மையும், மகிமையுள்ள குணத்தைப் போல இவர் கொண்டிருக்கிறார். அவர் தேவன் ஒருவர் உண்டு என்பதை சித்தரிக்கிறார். “வார்த்தை” எனும் கருத்து, (*logos*; யோவான் 1:1, 14) இயேசுவே தேவனுடைய உண்மையான வெளிப்பாடு என்று எல்லா ஜனத்துக்கும் விளக்கப் பண்ணினார். பவல் குறிப்பிடுகிறபடி இயேசு மாம்ச சரீரத்தின் சாயலில் இருப்பதாக எழுதாமல், இயேசு நித்திய வாசி என்று காட்டுகிறார்.

இயேசு தாமே தெய்வீகமானவராயிராதிருந்திருப்பாரானால், பிதாவினிடத்தில் மனித வர்க்கத்தைக் குறித்து காட்டியிருக்க முடியாது; அவர் பிதாவை வெளிப்படுத்துவதில் உண்மையான சாயலில் குறையுள்ளவராக இருந்திருப்பார். இயேசு தேவனைப் பிதா என்றும் தம்மை தேவனுடைய குமாரனென்றும் கூறியபோது அவர் தமது தன்மையினால் தம்மை “தேவன்” என்று சொன்னதாக யூதர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள் (யோவான் 10:32-36).

பிதாவோடு இயேசு ஒன்றாயிருப்பது என்பது அவர்களுக்கு ஒரே தன்மை இருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. “நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்”

என்று சொன்னபின் (யோவான் 10:30), இந்த ஒற்றுமையை இயேசு அதன் தன்மையை விளக்கப்படுத்துகிறார், அதை “பிதா என்னிலும், நான் பிதாவிலும்” இருக்கிறோம் என்பதன் மூலம் குறிப்பிட்டார் (யோவான் 10:38; மேலும் காண்க 14:10, 11, 20). பிதாவும் குமாரனும் ஒன்றாயிருப்பது போல சரீரப்பிரகாரமான ஜீவராசிகள் ஒன்றாயிருக்க முடியாது.

இயேசு மனிதனாக வருவதற்கு முன்பும் வந்த பின்பும், அவர் தேவனுடைய மகிமையையும் தன்மையின் சொருபத்தையும் கொண்டிருந்தார், கொண்டிருக்கிறார். அவர் எப்பொழுதும் பிதாவினுடைய எண்ணம், குணம், மற்றும் சிந்தைகளை தம்மோடு பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய மனரீதியான அனைத்துவிதக் காரியங்களிலும் பரிபூரணமான ஏற்புடமை காணப்பட்டது. இதனாலே தான், இயேசு தேவனுக்கென்று ஒரு உரணப்பட்ட முகவராக செயலாற்ற முடிந்தது. பிதாவுக்கும் அவருக்கும் உலகைக் குறித்து ஒரே கண்ணோட்டம், ஆவிக்குரிய காரியங்களில் ஒரே கண்ணோட்டம், நித்திய மற்றும் ஒழுக்கரீதியான காரியங்களில் ஒரே கண்ணோட்டம் உடையவர்களாயிருந்தார்கள், ஒருநபர் இயேசுவின் மனநிலையையும் கண்ணோட்டத்தையும் புரிந்து கொள்வாரானால், அவர் பிதாவையும் இதே காரியங்களில் அதேபோல அறிந்து கொள்ளுவார். இயேசுவின் தன்மையைக் “கண்டு” அல்லது பற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் பிதாவின் தன்மையையும் அறிந்து கொள்வார்கள்.

மனிதன் தேவனைக் குறித்த சில கண்ணோட்டத்தை மட்டுமே அறிந்திருந்தான், ஆகிலும் இயேசு வரும் வரை அவருடைய தன்மையின் முழுமையான வெளிப்பாட்டை பெற்றிருக்கவில்லை. இயேசு தோமாவிடம் விளக்கமளித்து, “என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்” என்றார் (யோவான் 14:9; காண்க யோவான் 12:45). மாமிச சரீரத்தில் வாசமாயிருந்த தேவனே இயேசு (யோவான் 1:14; 1 தீமோத்தேயு 3:16).

தேவன் அதரிசனமானவராயிருப்பதால், மாம்சப்பிரகாரமான அணுகுமுறையில் அவர் புரிந்து கொள்ளப்பட முடியாது. அவர் ஓவியர்களின் மாமிசப் பிரகாரமான வரை படங்கள் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படமுடியாது, பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படக் கூடாது. நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட போது, தேவனுடைய எந்த விதமான வடிவமும் காணப்படவில்லை. இந்தக்காரணத்துக்காக, அவரைப்பற்றிய எந்த விதமான மாமிச பிரகாரமானதும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படக்கூடாது (உபாகமம் 4:15-18).

மோசே அவருடைய முதுகுப் புறத்தைப் பார்த்தார், அவருடைய முகத்தையல்ல (யாத்திராகமம் 33:20-23), அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து ஒருவனும் உயிரோடிருக்க மாட்டான். தேவன் சாதாரண மனிதக் கண்கள் காணக் கூடாதவைகளை காணத்தக்கதாக மோசேயின் கண்களை மாற்றியிருக்கலாம். தேவன், தமது மகிமைப் பிரகாசத்தால், மனிதக் கண்களால் காணப்பட்டதுமில்லை, காணப்படவும் முடியாது (யோவான் 1:18; 6:46). ஒரு நபர் மனித சரீரத்தில் இருக்கும் காலம் வரை தேவனைக் காண இயலாது (1 தீமோத்தேயு 6:16; 1 யோவான் 4:12). தேவனுடைய சரீரத்திற்கு ஒப்பாக ஆவிக்குரிய சரீரத்தைப் பெற்ற பிறகு மட்டுமே அவரைக் காணமுடியும் (1 கொரிந்தியர் 15:44; பிலிப்பியர் 3:21) ஒரு கிறிஸ்தவன் தேவனைக் கண்டு

அவருடைய முகத்தை தரிசிக்கக் கூடும் (1 யோவான் 3:2; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:4).

“சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்” (1:15)

பவுல் இயேசுவை முந்தின பேறுமானவர் என்றும் குறிப்பிட்டார். “முந்தின பேறுமானவர்” எனும் இந்தப்பதம் (*prototokos*) புதிய ஏற்பாட்டின் பிற இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (எபிரெயர் 1:6; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5). இது ஆங்கில வார்த்தையான “புரோட்டாடைப்” என்பதன் ஒத்த பண்புடைய வார்த்தை. எஜுவார்ட் ஸ்விய்ஸர் கூற்றுப்படி, “... இந்த வாக்கியம் ஒரு மூத்த சகோதரனைத்தான் குறிக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை, ஆனால் தனது தகப்பனுக்கு பிரியமான சிறப்பான இடத்தைக் கொண்டுள்ளவருக்கும் அது குறிப்பிடப்படும்.”¹¹

எபிரெயக் குடும்பங்களில் முந்தின பேறுமானவன் (முதற்பேறுமானவன்) என்பது முதன்மை ஸ்தானத்தைப் பெற்றவன் ஆவான், அவன் தன் தன்புனுவைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றவன் (ஆதியாகமம் 27:1-4, 19, 34-37) மேலும் சேஷ்ட புத்திரபாகத்தை பெற்றவனுமாவான் (ஆதியாகமம் 43:33). யாக்கோபின் குமாரர்களில் மூத்தவனான, ரூபனுக்கு செலுத்தப்பட்ட மரியாதையைப் போல அவனுக்கு தலைமைத்துவம் கொடுக்கப்படும் (காண்க ஆதியாகமம் 37:22, 23). குடும்பத்திலிருந்த மற்ற குமாரர்களைக் காட்டிலும் இரட்டிப்பு பங்கு அவனுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் (உபாகமம் 21:17). அநேகக் காரியங்களில் “முந்தின பேறுமானவர்” எனும் வார்த்தை ஒரு குடும்பத்தில் முதலில் பிறந்த பிள்ளையைக் குறிக்கக் கூடியதாக இருந்திருந்தபோதிலும் (ஆதியாகமம் 19:34; 27:19), அது மிக உயர்வான மதிப்புக்குரிய அல்லது நேசிக்கப்பட்ட ஒரு பிள்ளையைக் குறிப்பிடவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இஸ்ரவேல் தேவனுடைய முதற்பேறுமானது என்றழைக்கப்பட்டது (யாத்திராகமம் 4:22). தாவீது முதற்பேறுமானவன் என்று அழைக்கப்பட்டார் (சங்கீதம் 89:27), அதேபோல எப்பிராயீம் அழைக்கப்பட்டான் (எரேமியா 31:9). கிறிஸ்தவர்களும் முதற்பேறுமானவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர் (எபிரெயர் 12:23), இவர்களெல்லாம் வித்தியாசப்பட்ட பிறப்புக்களையுடையவர்களாயிருந்திருந்த போதிலும் அப்படித்தான் அழைக்கப்பட்டார்கள். இஸ்ரவேல் தேவனிடத்தில் சிலாக்கியம் பெற்றிருந்த ஜனங்கள் அது தேசங்களிலேயே முதலாவது பிறந்த தேசம் என்று பொருளில்லை. தாவீது அவருடைய குடும்பத்தில் எட்டாவதாகப் பிறந்தவர் (1 சாமுவேல் 16:10, 11), Ephraim இரண்டாவது மகன் (ஆதியாகமம் 41:51, 52). இந்த வசனப்பகுதிகளில் “முதற்பேறுமானவர்” என்று பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தை முதலாவதாக பிறந்தவர்களை பொருள்படுத்த மாட்டாது. மாறாக, “முதற்பேறுமானவர்” என்பது முதற்பேறுமானவர்களின் ஸ்தானத்தையும் பெற்றுள்ள சிலாக்கியத்தையும் குறிப்பிடுகிறது.

“சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்” எனும் சொற்றொடர் குமாரனும், கூட, ஒரு சிருஷ்டியே என்று பொருள்பட இயலாது, முதலாவது எனும் நீண்டவரிசையில், மிகத் தெளிவாக வசனம் 16ல்

குறிப்பிடப்படுகிறது. அவர் எல்லாம் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவும், அவைகளிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டும், சர்வ சிருஷ்டிகளுக்கும் மிக உயர்வாக உயர்த்தப்பட்டவருமாவார். முதற்பேறானவராக அவர் சுதந்தரவாளியும் எல்லாவற்றின் மேலும் அதிகாரமிக்கவருமாயிருக்கிறார்.²

இங்கேயும் பிற இடங்களிலேயும் இயேசுவை முதற்பேறானவராக சிலர் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர் (ரோமர் 8:29; கொலோசெயர் 1:18; எபிரெயர் 1:6; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5), ஏனெனில் அவர் மரியாளின் முதல் பிள்ளை, யோசேப்பின் குடும்பத்தில் முதலாவதாகப் பிறந்தவர். இருந்த போதிலும், இதுதான் அர்த்தமென ஆகாது. இந்தக் காட்சி அமைப்பில் பவுல் இயேசுவை சர்வ சிருஷ்டிகளின் சிருஷ்டிப்பு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் கௌரவத்தையும் பெற்றிருப்பவராக முன் நிறுத்துகிறார். முதல் பேறானவராக அவருக்கே “முதன்மைத்துவமும் அதிகாரமும் அல்லது மகத்துவமும் உண்டு.”³

H. C. G. மெளலி சங்கீதம் 89:27ஐ சுட்டிக் காட்டி, “பாலஸ்தீன யூத பயன்பாட்டில் ... முதற்பேறானவர் (முந்தின பேறுமானவர்) என்பது மேசியாவுக்குக் குறிப்பிடப்படுகிறது,”⁴ என்றார். அவர் தொடர்ந்து முதற்பேறானவர் எனும் பதத்தைக் குறித்து குறிப்பிட்டதாவது,

இதன் பயன்பாட்டிலும், இதன் தொடர்புகளிலும், இந்த வார்த்தை இப்படியாகக் குறிக்கிறது (a) *உளதாயிருப்பவைகளுக்கு முதன்மையாயிருந்து*, அதினாலே குமாரன் சிருஷ்டிப்பின் முழுமைக்கும் முன்னிருந்தவர் என்று காணப்படுகிறது. மேலும் நித்திய ஒழுங்கின்படி அதற்குச் சொந்தக்காரராவார். (பின் வரும் பகுதியைக் காண்க); (b) “சர்வ சிருஷ்டிக்கும்” மேலான *கர்த்தத்துவம் பெற்றவராதலால்*, நித்தியத்திற்குமான பிறப்புரிமையை உடையவரானார் [ஆதிமுதல் இருந்தவர்].⁵

“முதற்பேறானவர்” (முந்தின பேறுமானவர்) என்பதை இயேசு தேவனுடைய சிருஷ்டிகளிலேயே முதலாவதாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் என்று யேகோவா சாட்சியினர் போதிக்கின்றனர். அவர்கள் சொல்லுகின்றனர்,

[இயேசு] தேவனுடைய “முதல் பேறானவரும்” அவருடைய “ஒரே பேறான குமாரனுமாவார்” (யோவான் 1:14; 3:16; எபிரெயர் 1:6). இதன் பொருள் தேவனுடைய மற்றெல்லா ஆவியின் குமாரர்களும் சிருஷ்டிக்கப்படுமுன் அவர் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் மட்டுமே நேரடியாக தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர். இந்த “முந்தினபேறான” குமாரன் யேகோவாவுடன் சர்வத்தையும் சிருஷ்டிக்கிற செயலில் பகிர்ந்து கொண்டார், என்று திருமறை விளக்கமளிக்கிறது (கொலோசெயர் 1:15, 16).⁶

யேகோவா சாட்சியினர் பயன்படுத்தும் புதிய உலக மொழிபெயர்ப்பில் “மற்ற” என்ற வார்த்தையை கொலோசெயர் 1:16ல் சேர்த்துள்ளனர்: “அவருக்குள் (மற்றெல்லா) சிருஷ்டிக்களும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது” (வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).⁷ அதன் பயன்படுத்தும் விதம் என்னவெனில் இயேசு முதலாவது சிருஷ்டிக்கப்பட்டார், பிறகு மற்ற எல்லாவற்றையும் அவர்

சிருஷ்டித்தார். இப்படி அவர்கள் சொல்லுவதன் மூலம் தேவ தூதர்களைப் போலவே அவரையும் ஒரு சிருஷ்டிக்கப் பட்டவராகக் காட்டுகிறது. இயேசு ஒரு தேவ தூதனல்ல; அவர் தேவ தூதர்களைக் காட்டிலும் மேலானவர் அவர்களால் இவர் ஆராதிக்கப்பட வேண்டியவர் (எபிரெயர் 1:4, 6).

கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதியில், *en autō ektisthē ta panta* (“அவருக்குள் எல்லாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது”) என்று சொல்லப்படுகிறது. “மற்றெல்லா” எனும் வார்த்தை கிரேக்க வசனப்பகுதியில் காணப்படவோ அல்லது அப்படியொரு அர்த்தம் பயன்படுத்தப்படவோ இல்லை. “மற்றெல்லா” எனும் வார்த்தை அநியாயமாய் சேர்க்கப்பட்ட இறையியல் வியாக்கியானமேயன்றி கிரேக்க வசனப் பகுதியிலிருந்து ஜாக்கிரதையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையல்ல. சகலமும் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் உண்டாயிற்று; “உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை” (யோவான் 1:3). இந்த உண்மையான முடிவுரை இயேசு சிருஷ்டிக்கப்பட்டவரல்ல என்று நிரூபிக்கிறது, ஒருவேளை தம்மைத்தாமே அவர் சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருந்தால் ஒழிய அவர்களின் கூற்று உண்மையாகாது. புதிய உலக மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் எல்லாவற்றையும் கிறிஸ்து சிருஷ்டித்தார் எனும் பதம் பிரச்சனைக்குரிய ஒரு இறையியல் கருத்து என்று உணர்ந்து கொண்டனர்; ஆதலால் தான் அவர்கள் “மற்றெல்லா” எனும் வார்த்தையை சேர்த்துக் கொண்டார்கள், அதன் மூலம் அவர் *எல்லாவற்றையும்* உண்டாக்கவில்லை ஆனால் தம்மைத் தவிர *மற்றெல்லாவற்றையும்* உண்டாக்கினார் என்ற பொருளை கொடுக்கத்தக்கதாக எழுதிக் கொண்டனர்.

இயேசு கிறிஸ்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளில் முதல் சிருஷ்டியும் அல்ல அல்லது தேவனுடைய முதற்பேறானவருமல்ல. அவர் நித்தியமானவர் (மீகா 5:2, ஆரம்பமும் முடிவுமில்லாதவர் (எபிரெயர் 7:3). முதற்பேறானவர் என்று அவர் சொல்லப்படக்காரணம் மிக உயர்ந்த கனமிக்க ஸ்தானத்தையுடையவர் எனும் பொருளில் தானேயன்றி, பிறப்பு மற்றும் சிருஷ்டிப்பின் காலவரையை கணக்கிடுவதன் மூலமல்ல.

பவுல் இயேசுவை “முந்தின பேறானவர்” என்று குறிப்பிட்டார் (கொலோசெயர் 1:18). இந்த வாக்கியமும் “தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியுமாயிருக்கிறார்” என்று இயேசுவைக் குறித்துக் குறிப்பிட்ட யோவானின் அறிக்கையும் (வெளிப்படுத்தின விஷேசம் 3:14) குறித்து யேகோவா சாட்சியினர் தவறான விளக்கத்தைக் கொடுக்கின்றனர், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:14ல் குறிப்பிடப்படும் “ஆதியுமாயிருக்கிறார்” எனும் வார்த்தை NASB மிகச் சிறப்பான ஒரு விளக்கம் அடிக்குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “அதாவது மூலக்காரணி அல்லது ஊற்றுக்காரணர்.” புதிய ஏற்பாட்டின் வேறு சில வசனப்பகுதிகள் இந்த அர்த்தத்தில்தான் முந்தின (அல்லது முதற்) பேறானவர் என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “முந்தின அல்லது ஆதி” (*archē*) என்பது துவக்கத்தை அல்லது ஏதோ ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதை குறிக்கும் (மத்தேயு 24:8, 21). இப்பதம் முதன் முதலில் ஒன்று தோன்றுவதற்கான காரணியையும் குறிக்கும் வெளிப்படுத்தின விசேஷப் புத்தகத்தில், இயேசுவைக் குறிப்பிட்டு யோவான் எழுதுகிற இடத்திலெல்லாம் ஒவ்வொருமுறையும் மேற்சொன்ன பொருளிலேயே குறிப்பிட்டார் (21:6; 22:13). அவரே “ஆரம்பமும் முடிவுமானவர்,” எல்லாவற்றின் துவக்கத்திற்கும் எல்லாவற்றின்

முடிவைக் கொடுப்பதற்கும் காரணமானவர் அவரே.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் வசனப்பகுதியில் சொல்லப்படும் “ஆதியுமானவர்” எனும் பதம் “மூலகாரணி” என்று எடுத்துக் கொள்ளப்படா விட்டால் பிறகு “அந்த (முடிவு) மானவர்” என்ற பதத்தையும் அவரே எல்லாமுடிவுக்கும் “மூலகாரணி” என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. எனவே முடிவாகச் சொன்னால் இவர்களின் கூற்றுப்படி இயேசு ஆரம்பமும் “முடிவும்” பெற்றவர் என்று பொருளாகிவிடும், அது உண்மையல்ல, உண்மையான பொருள் என்னவெனில் இயேசுவே “துவக்கத்துக்கும்” மூலகாரணியாயிருக்கிறார் “முடிவுக்கும்” மூல காரணியாயிருக்கிறார். சகல சிருஷ்டிக்கும் “முந்தின பேறுமானவர்” அவர் மூலமாக சகலமும் உண்டாகக் காரணமாயிருந்தவர் என்று பொருள்.

Albert Einstein என்பவர் “கால இட அளவுகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளவை” என்ற தத்துவத்தை தோற்றுவிக்கமுடிக் காரணமாயிருந்தவர். இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிவிப்பு Einstein’s ஆரம்பத்தில் (பிறப்பில்) கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு தத்துவமே கால இட அளவுகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை எனும் கருத்து என்று பொருள்படாது. மாறாக, மேற்குறித்த தத்துவத்தை, துவக்கக் காரணமாயிருந்தவர், அவர்தான் என்ற பொருளைக் கொடுக்கும். இயேசுவைக் குறித்த கருத்தும் அப்படிதான்: அவரே சிருஷ்டிப்பிற்கு மூலகாரணமும் தோற்றுவித்தவரும் அவர் மூலமே சகலமும் நிலைபெற்றது என்றும் பொருள்.

யோவான் 1:14ல், இயேசு ஒரேபேறான குமாரன் (*monogenēs*) என்று அழைக்கப்படுகிறார், இது தொகுப்பு வார்த்தைகளான *mono*, என்றால் “ஒரே” என்றும், *genos*, என்பது “சந்ததி, குறிப்பிடத்தக்க கூறு, அல்லது வகை” என்றும் மொழிபெயர்க்கலாம்.⁸ இது மூலக்கூறு, ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் எனும் பொருளில், இயல்பாய் பேசப்படுகிற ஒரு வார்த்தையல்ல அதன் பொருள் என்னவெனில், “அதன் வகையில் ஒன்று, இயல்பில் ஒப்புயர்வானது, அது ஒரு பகுதியில் முழுமையாய் தனித்து நிற்பது.” *Monogenēs* என்பது ஒரே மகன் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது (லூக்கா 7:12; 9:38), அதே போல யவீருவின் குமாரத்தி (லூக்கா 8:42), மற்றும் ஈசாக்கு (எபிரேயர் 11:17). ஆபிரகாமுக்கு ஈசாக்கு அல்லாது வேறே குமாரர்களும் இருந்தார்கள், அவர்களில் ஆகாருக்குப் பிறந்த இஸ்மவேலும் (ஆதியாகமம் 16:15) மற்றும் கேத்தூரான் மூலம் பிறந்த மற்ற ஆறுபேர் (ஆதியாகமம் 25:1, 2). இருந்தும், ஈசாக்குதான் ஆபிரகாவின் ஒரே குமாரன் - ஏகசுதன், அந்த வகையில் ஒரே ஒருவன் எனப்பட்டான்.

இயேசு ஜெனிப்பிக்கப்பட்டார் என்பது அவருடைய தோற்றத்தைக் குறிப்பதல்ல, அந்த இனத்தில் ஒரே நபராய், இயல்பில் ஏகசுதனும், அந்த வகையில் ஒரே ஒருவர் என்று பொருள். இது அவருடைய உறவுமுறை பிதாவோடு தமக்கிருந்த தன்மை. *Monogenēs* என்ற வார்த்தையே இயேசு “ஒரே பேறான குமாரன்” என்பதற்குப் புதிய ஏற்பாட்டில் ஐந்து முறை பயன்படுத்தப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு (யோவான் 1:14, 18; 3:16, 18; 1 யோவான் 4:9). இப்படி சொல்வதால் இயேசுவுக்கு ஒரு துவக்கம் இருந்தது என்று பொருள்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது.

பின்வரும் கருத்துக்கள் மேற்குறித்து கோணத்திற்கு ஒரு சிறப்பான ஆதரவாயிருக்கின்றன:

(1) The standard lexicons இந்தப் பொருளைக் கொடுக்கிறது (உதாரணம் காண்க MM பக்கங்கள் 416; Bauer; திருத்தப்பட்டது, பக்கம் 527). (2) பழைய இலத்தீன் MSS இலத்தீனத்தில் “unicus” (ஒரே) என்று monogenes எனும் வார்த்தைக்குப் பொருள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது unigenitus (“ஒரே பேறான”) என்பதற்குப் பதிலாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. Vulgate பிரதியில் Jerome என்பவர் இறையியல் காரணங்களுக்காக unicus என்பதை unigenitus (ஒரே பேறான) என்று மாற்றினார். அதாவது இயேசு ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர் உண்டாக்கப்பட்டவரல்ல என்ற கருத்தை வெளியிட்டார் (சில வசனப் பகுதிகளில் இந்த இறையியல் ஆர்வம் குறைவாயுள்ளது [லூக்கா 7:12; 8:42; 9:38] அவர் unicus என்ற வார்த்தையை கிரேக்க வார்த்தையான monogenes விருந்து மொழிபெயர்த்தார்.) Vulgate ன் மொழிபெயர்ப்பு அமெரிக்கன் மொழிபெயர்ப்பிலும் அடிக்கடி மொழிபெயர்க்கப்படும் பிற ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பிலும் ஒரு வலிமையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. (3) LXX பயன்பாட்டின்படி monogenes என்பதற்கு எபிரேய வார்த்தை yahid இதை புதிய ஏற்பாட்டின் பயன்பாட்டில் இந்தபதம் லூக்கா 7:12; 8:42; 9:38; எபிரேயர் 11:17 ஆகிய வசனங்களில் தெளிவாக “ஒரே” என்று ஆதாரம் அளிக்கிறது. (4) 1 கிளெமெண்ட் 25:2ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி (பிறவாததும் ஜெனிப்பிக்கப்படாததுமான) மரித்து பல ஆண்டுகளாகி சாம்பலிலிருந்து உயிரோடு எழுந்து வருவதாகச் சொல்லப்பட்ட அழிவில்லா (கற்பனை) பறவை ஃபோனிக்ஸ் ஒரு monogenes “அந்த வகையில் ஒன்றே ஒன்றுதான்” (5) இயேசுவின் ஒப்பற்றத் தன்மையை யோவான் வலியுறுத்தி huios எனும் வார்த்தையை இயேசுவுக்கு மட்டுமே பொருத்தமான பதம் என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்; விசுவாசிகளை அவர் tekna, “பிள்ளைகளே” என்று அழைக்கிறார்.⁹

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்துக்கும் இயேசுவே மூலகாரணர். சகலத்துக்கும் சிருஷ்டிகராகிய அவர், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்துக்கும் உச்சக்கட்ட மேலானவர். ஒப்புயர்வற்ற ஒரே ஒரு தேவனுடைய குமாரன்.

சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தவர் (1:16)

¹⁶ ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்தில் உள்ளவைகளும் பூலோகத்தில் உள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்களும், சிங்காசனங்களானாலும், கர்த்தத்துவங்களானாலும், துரைத்தனங்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், சகலமும் அவரைக் கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

இயேசுவே தேவனுடைய தற்சுரூபமும் அதரிசனமான தேவனுடைய குமாரனும் சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் முந்தின பேறுமானவர் (வசனம் 15) என்று சொன்ன பிறகு, பவுல் இயேசுவே சகலத்தையும் உண்டாக்கினவர் என்ற மகத்துவமான சத்தியத்திற்குத் திரும்புகிறார். வசனங்கள் 16, 17ல்

ஒருவர் சிருஷ்டிப்பில் இயேசுவுக்கு உள்ள தொடர்பை புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் அதிலுள்ள திறவுகோல் சொற்றொடரை புரிந்து கொண்டாக வேண்டும்.

“ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது” (1:16)

இந்த வசனம் ஏனென்றால் (*hoti*), என்று துவங்குகிறது, ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுக்கும் அடையாளம். இது வசனம் 15யும் 16யும் இணைக்கிற ஒரு சொல், அது இப்போது விவாதிக்கப்பட்ட இயேசுவின் மேன்மையான தன்மையையும் கர்த்தத்துவத்தையும் நிரூபிக்கும் கருத்துக்கள் தொடர்கின்றன, என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

சிருஷ்டிக்கப்பட்டது (*ektisthē*, என்பதன் மூல அர்த்தத்திலிருந்து, *ktizō*) என்பது “ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து ஒன்றை உருவாக்குவது” என்று பொருள். இயேசு “முதற்பேறானவர்” - அதாவது, சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் மேலானவர் - “ஏனென்றால்” அல்லது ஆகையால், சகலத்தையும் அவர் சிருஷ்டித்தார். “ஒரு வீட்டை உண்டு பண்ணினவன் வீட்டைப்பார்க்கிலும் அதிகக் கனத்திற்குரியவனாயிருக்கிறான்” (எபிரெயர் 3:3). அவருடைய ஸ்தானமும் கனமும் முதற்பேறானவர் என்பதும் சகலத்தையும் அவர் சிருஷ்டித்தவர் என்ற அடிப்படையில் குறிப்பிடப்படுகிறது, அவை வானத்தையும் பூமியையும் அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும் உட்படுத்தியவை (ஆதியாகமம் 1:1).

அவருக் “குள்” என்பது கிரேக்க *en* சிலர் *en* என்பது அதன் அடிப்படை அர்த்தத்தில் “உள்” என்று பொருள்படுவதாகக் கூறுவர்: “முன்னிடைச் சொல்லாகிய ‘உள்’ என்பது கிறிஸ்துவை ஒரு செயல் எல்லையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது, அதற்குள் சிருஷ்டிப்பின் கிரியை இடம் பெற்றது.”¹⁰

புதிய ஏற்பாட்டில் தொடர்புடைய அனைத்து வசனப்பகுதிகளிலும், கிரேக்க முன்னிடைச் சொல்லான (*dia*), டயா என்ற வார்த்தையைக் கொண்டு சிருஷ்டிப்பில் இயேசுவின் பங்கு குறித்துப் பேசுகிறது, அதன் பொருள் “மூலமாக” (யோவான் 1:3, 10; 1 கொரிந்தியர் 8:6; எபிரெயர் 1:2). சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகலமும் இயேசு மூலம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அவரை ஒரு மத்தியஸ்த நிலையில் வைத்து சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

பிதா குமாரன் இருவருமே சிருஷ்டிப்பில் பங்காற்றியிருக்கிறார்கள். தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார் என்ற உண்மையும் இயேசு “சகலத்தையும்” சிருஷ்டித்தார் என்பதும் இயேசு தேவனாக இருக்கிறார் ஆனால் பிதாவாகிய தேவனல்ல எனக்காட்டவே; குமாரனாக அவர், பிதாவோடு சிருஷ்டிப்பின் செயல்களில் ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்தார்.

உலகின் நிலைத்தன்மைக்கும் அனைத்து ஜீவராசிகளின் அமைவுக்கும் காரணியாக மூன்று முன்மொழிக்கருத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன (1) அவை சிருஷ்டிக்கப்பட்டன அல்லது சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை, (2) அவை திட்டமிடப்பட்டன அல்லது திட்டமிடப்பட வில்லை, (3) அவைகளின் நிலைத்தன்மையின் காரணி புத்திக் கூர்மையுள்ள ஒரு சக்தி அல்லது புத்திகூர்மையில்லாமை.

இப்பிரபஞ்சம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிராவிட்டால், பிறகு பருப் பொருள் நித்தியமானதாகிறது. விஞ்ஞானிகள் பருப்பொருள் நித்தியமானவைகள்

அல்ல என்ற தீர்மானத்துக்கு வந்துள்ளதால் இதன் பொருள் அவை சிருஷ்டிக்கப்பட்டடுத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதே. மறுபடியும் அதனிடத்தில் வைக்க முடியாத நீரக வாயு இப்பிரபஞ்சத்தின் நட்சத்திரங்களை மிளிர்ச் செய்யும். இருந்தும் இந்த நீரகவாயு ஒரு நேரத்தில் இல்லாமல் போகும். அப்படி பயன்படுத்தப்படுகிற சக்தி எப்பொழுதும் தொடர்ந்து இருந்ததில்லை, தொடர்ந்து இருக்கப் போவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்டக் காலக்கட்டத்தில், இப்பிரபஞ்சம் வலுவூட்டப்பட வேண்டும். ஆக அதற்கு ஒரு துவக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும்.

இப்பிரபஞ்சத்திற்கு ஒரு துவக்கமிருந்திருந்தால், பிறகு அது ஒன்றேல் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது வடிவமைக்கப்படாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். பிரபஞ்சத்தின் அநேக அமைப்புகளான - விண்ணிலக ராசிகள், பூமியின் ஜீவராசிகளை பற்றி ஆராய்வு, மற்றும் சகல உறுப்புகளும் செயல்படும் ஜீவன்களின் தன்மை - ஆகியன மிக அருமையாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. வடிவமைப்பு இருந்திருக்குமானால், பின்பு அவை உண்டாக்கின் சக்திக்கு அப்படி வடிவமைக்கும் திராணி இருந்திருக்க வேண்டும். பிரபஞ்சத்தின் வடிவமைப்பு ஏதோ ஒரு அறிவுக் கூர்மையுள்ள சக்தியால் கொண்டுவரப்பட்டது அல்லது அறிவுக் கூர்மையற்ற சக்தியால் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படியானால், ஆணும் பெண்ணுமாக எப்படி ஒன்றிலிருந்து ஒன்று விருத்தி (வளர்ச்சி) அடைந்து தனித்தனியே இனப்பெருக்கத்தை ஒன்றுக்கொன்று நடப்பிக்கக் கூடும்? இதற்கு இலட்சக்கணக்கான பரிணாம வளர்ச்சி ஒரு பதிலாகாது. ஒவ்வொரு ஜீவராசியின் தொகுப்பும் ஒரு சந்ததியிலும் இனப்பெருக்கம் செய்ய வேண்டும், அல்லது இனப்பெருக்கம் அற்றதாக வேண்டும். இனப்பெருக்கமும் வேறுபல செயல்பாடுகளும் இயற்கையில் இடம் பெறுவதால் அதற்கு புத்திக் கூர்மையொன்று அதன் பின்னணியில் இருப்பதை அது காட்டுகிறது, இதை ஒரு பருப்பொருள் உற்பத்திசெய்ய இயலாது, ஒரு புத்திக் கூர்மையின் பின்னணியில்லாமல், பருப்பொருள்களின் ஒழுங்குமுறை செயல்பாடுகளுக்குப் பதிலாக ஒழுங்கற்ற செயல்பாடுகளே நடக்க ஏதுவாகும். புத்திக் கூர்மையற்ற தன்மைக்கு வடிவமைக்கும் திராணி இராத்தடியில் புத்திக் கூர்மையுள்ள தேவனே, பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கினார் என்ற நியாயமான முடிவுக்கு வருகிறோம்.

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்குரிய அடிப்படை விவாதத்தை திருமறை வைக்கிறது:

வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன (சங்கீதம் 19:1).

காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்தியவல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும்; ஆதலால் அவர்கள் போக்குச் சொல்ல இடமில்லை (ரோமர் 1:20).

எந்த வீடும் ஒருவனால் உண்டாக்கப்படும்; எல்லாவற்றையும் உண்டு பண்ணினவர் தேவன் (எபிரெயர் 3:4).

இப்பிரபஞ்சம் ஒரு அறிவுக் கூர்மையான சக்தியினால்

சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்பதை மறுப்பதற்கு, ஒருவர் பருப்பொருள் நித்தியமானது என்பதையும், ஜீவராசிகளின் வேறுபட்ட உருவ அமைப்பை வடிவமைக்கும் சக்தி அதற்கு உண்டு என்றும், பிரபஞ்ச ஒழுங்கு முறைகளை அவை கட்டுப்படுத்தி நிர்வகிக்கும் திராணி உள்ளவை என்றும் விசுவாசிக்க வேண்டும். அப்படியானால் இதற்கு விஞ்ஞான கருத்துகளுக்கான மறுப்பு தேவை. இதை விவரிக்கும் சில எளிமையான உதாரணங்கள் உயிருள்ள ஒன்றிலிருந்தே உயிருள்ள மற்றொன்று வர முடியும், சக்தி குறைவுபடும்போது, சக்தியின் மூலாதாரத்தை அது வேண்டிக் கேட்கிறது, புத்திக் கூர்மையிலிருந்தே இன்னொரு புத்திக் கூர்மை வருகிறது, மற்றும் வடிவமைப்பு என்பது ஒரு வடிவமைப்பாளரின் விளைவாக உள்ளது. அவநம்பிக்கையுள்ளவர் அல்லது அவிசுவாசி எனப்படுபவர் சர்வ ஞானமுள்ளவரும் சர்வ வல்லமையுள்ளவராகிய தேவனே சிருஷ்டிக்கும் அறிவு மிக்கவர் என்று விசுவாசியா விட்டாலும் இயற்கையின் அற்புதங்களையாவது விசுவாசிக்க வேண்டும்.

இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மறையியல் ஞானிகள் என்போரின் கூற்று கிறிஸ்தவத்தின் சில அடிப்படை உபதேசங்களை மறுத்தது. அதன் ஆதரவாளர்கள், தூய்மையான ஒளியிலே தூய்மையான தேவன் வாசம் பண்ணுகிறார் என்றும், பருப்பொருளிலிருந்தும் பாவத்தின் இருளிலிருந்தும் அவர் முற்றிலும் தனிமைப்பட்டவரென்றும் போதித்தார்கள். அவர்களுடைய நினைவுகள்படி, அவர் மாமிச சரீரத்தில் வருவதும், அவர் பருப்பொருட்களை சிருஷ்டிப்பது என்பதும் இயற்கையில் நடக்கக்கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் மேலும் வழக்காடி, பாவத்திலிருந்து பிரிந்திருக்கும் ஒருவர், பாவத்தினால் தீட்டுப்பட்ட ஒரு உலகை சிருஷ்டித்திருக்க முடியாது. ஆகையால், அவர்கள் பருப்பொருள் (மாமிச) உலகம் காலத்தினூடே ஒரு தவறுதலாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், அவை நல்ல கடவுளிடமிருந்து குறைவுள்ள கடவுளிடம் போய் பொல்லாங்கான பருப்பொருளாகியிருக்கலாம் என்கின்றனர். இந்த மறைபொருள் ஞானிகளின் போதனையின்படி பின்னதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட இப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய கூற்று, கொலோசெயரில் பவுலின் போதனையில் முரண்படுகிறது. இயேசுவின் மூலமாகவே சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்பதையும், தூதர்களின் மூலமாக அல்ல என்பதையும் அவர் உறுதிப்படுத்தினார்.

“பரலோகத்தில் உள்ளவைகளும் பூலோகத்தில் உள்ளவைகளும்” (1:16)

பரலோகத்திலுள்ளவைகளையும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளும்மாகிய “சகலமும்,” சிருஷ்டிக்கப்பட இயேசுவே சிருஷ்டிக்கும் கருவியாக இருந்தார். “பரலோகத்தில் உள்ளவைகளும்,” என்பது பன்மைச் சொல் (ouranous), வானத்தைக் குறிப்பிடுவதாய் இருக்கக் கூடும் (நடபடிகள் 14:17), விண்மீன்களின் விரிவு (எபேசியர் 4:10; எபிரெயர் 4:14; 7:26; 2 பேதுரு 3:7, 10), மற்றும் தேவனுடைய நித்திய வாசஸ்தவத்தையும் குறிக்கும் (மத்தேயு 6:9; எபிரெயர் 8:1). மேலும், இந்த வார்த்தை நல்லவைகளும் அசுத்தங்களுமான ஆவிகளின் மண்டலங்களையும் குறிக்கும் (எபேசியர் 1:10). பரலோகத் “தில்” (உள்) மற்றும் பூமியின் “மேல்” உள்ளவைகள் என்று வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்த வசனம் இந்த இடங்களில் வாசம் பண்ணுகிற சகல ஜீவ ராசிகளின் தொகுப்பை பொருள்படுத்தி பவுல் கூறியிருக்கலாம். அப்படியாயின், இது

பூமியிலுள்ள ஜீவராசிகளையும் பூமிக்கு அப்பால் இருக்கும் ஜீவராசிகளையும் உட்படுத்தி பேசப்பட்டிருக்க வேண்டும் - தேவதூதர்கள் கூட்டத்தையும் சாத்தானின் கூட்டத்தையும் கூட உட்படுத்தி பேசியிருக்க வேண்டும்.

வானமும் பூமியும் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, தீமையிருக்கவில்லை. மாமிசப்பிரகாரமான காரியம் எதுவும் இருக்கவில்லை. தேவனுடைய ஆவிக்குரிய வாசஸ்தலம் மட்டுமே இருந்தது. இயேசு மறுபடியும் வரும்போது, எல்லாவற்றையும் அவற்றின் மூல ஸ்தானத்திற்கு மீட்டமைப்பார் (நடபடிகள் 3:20, 21); பிறகு மாமிசக் காரியங்கள் எதுவும் நிலைத்திராது. நித்தியத்திற்குரியவைகளாகிய காணப்படாத ஆவிக்குரிய ஸ்தலங்கள் மட்டும் நிலைத்திருக்கும் (2 கொரிந்தியர் 4:18). இயேசு சிருஷ்டிகராக, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்திற்கும் - பூமியில் வாழும் ஜீவராசிகள், அசுத்த ஆவிகள், மற்றும் தேவ தூதர்களின் சேனைகள் உட்பட சகலத்துக்கும் மேலானவராக இருக்கிறார் (காண்க 1 பேதுரு 3:22). இயேசு கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்துக்கு வானத்திலும் பூமியிலும் எல்லாவற்றையும் தமது பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிறவராகிய பிதா மட்டுமே விதிவிலக்கு (1 கொரிந்தியர் 15:27).

“காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளும்” (1:16)

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்திலும், கண்ணுக்குப் புலப்படாத காணப்படாதவைகளே காணப்படுகிறவைகளுக்கு மேலாக உள்ளது. கண்ணுக்குப் புலப்படாத நுண் பொருட்களால் சகலமும் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. திருமறை விஞ்ஞான ரீதியில் மிகச் சரியாக, “காணப்படுகிறவைகள் தோன்றப்படுகிறவைகளால் உண்டாகவில்லை” என்று சொல்லுகிறது (எபிரெயர் 11:3). இவ்வசனத்தின் மூலம் தேவன் சகலத்தையும் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து உண்டாக்கினார் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பவுல் பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய சிருஷ்டிகளை ஒப்பிடுவாரானால், அவர் பூமியில் காணப்படுகிற ஜீவராசிகளையும், பூமிக்கு அப்பால் இருக்கிற காணப்படாதவைகளையும், அதேபோல தேவ தூதர்களையும் பிசாசின் தூதர்களையும் உட்படுத்தி பேசியிருக்கலாம். நாம் நம்முடைய கண்களை நித்தியத்தின் மேலும், காணப்படாதவைகள் மேலும், பரலோக வாசஸ்தலங்கள் மேலும் வைப்போம் (2 கொரிந்தியர் 4:18; கொலோசெயர் 3:1).

இயேசு ஒரு சிருஷ்டிகராக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்தின் மேலும் மேலானவராக இருக்கிறார், அது மனிதக் கண்களால் நிதானிக்கப்படத் தக்கவைகளாயினும் அல்லது அவர்களுக்கு மறைவாயிருந்தாலும் அவர் மேலானவரே. இந்தக் காரணத்தினால், மாமிச கண்ணோட்டத்தில் காண்பவைகளையோ, வேறு எந்த சிருஷ்டிகளையுமோ அல்லது தூதர்களைப் போன்று காணக்கூடாதவைகளையோ தொழுது கொள்ளவோ அல்லது பயத்துடன் கூடிய கனத்தையோ செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இயேசு யாராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால், நம்மை அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, அவரைக் கண்படுத்தி, அவரைத் தொழுது, அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (எபேசியர் 1:20-23; எபிரெயர் 1:6; 5:9).

“சிங்காசனங்களானாலும், கர்த்தத்துவங்களானாலும், துரைத்தனங்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும்” (1:16)

இயேசுவின் சிருஷ்டிப்பின் வரிசையில் அடுத்ததாக பவுல் சிங்காசனங்களையும், கர்த்தத்துவங்களையும், துரைத்தனங்களையும், அதிகாரங்களையும் சேர்க்கிறார். இங்கே, “துல்லியமற்ற வித்தியாசத்தில் நான்கு கிரேக்கப்பதங்கள் குறிப்பிடப்படுகிறது; ஒப்பிடத்தக்க பட்டியலாக காண்க ரோமர் 8:38; 1 கொரிந்தியர் 15:24; எபேசியர் 1:21; 3:10; 6:12; கொலோசெயர் 2:10, 15; 1 பேதுரு 3:22.”¹¹ David M. Hay பின்வருமாறு தமது ஆய்வுக் கருத்தைக் கொடுக்கிறார்:

1:16ல் சொல்லப்பட்டுள்ள “சிங்காசனங்கள்” எனும் பதம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளாக புதிய ஏற்பாட்டின் வேறு எந்த வசனப் பகுதியிலும் பொருட்படுத்திக் கூறப்பட வில்லை. “கர்த்தத்துவங்கள்” என்னும் பதம் இதே பொருளில் எபேசியர் 1:21ல் மட்டும் மறுபடியும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “துரைத்தனங்கள்” எனும் பதம் மீண்டும் 2:10 லும் 15லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதேபோல ரோமர் 8:38; 1 கொரிந்தியர் 15:24; எபேசியர் 1:21; 3:10; மற்றும் 6:12 ஆகிய வசனங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ரோமர் 8:38ஐத் தவிர அந்த வசனப்பகுதிகளின் எல்லாவசனங்களிலும் “அதிகாரங்கள்” எனும் பதத்தோடு “வல்லமைகள்” என்பதும் சேர்த்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நாம் தெளிவாகவே பல்வகைப்பட்ட பதங்களை அலசுகிறோம்.¹²

இந்த நான்கு பதங்களையும் உட்படுத்தி, இருக்கிற அனைத்து அதிகாரங்களும் இயேசுவை சார்ந்திருப்பதையும் அவர் அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர் என்பதை பவுல் உறுதிப்படுத்துகிறார். அவர் பிரபஞ்சம் அனைத்திலும் உள்ள ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஜீவராசிகளுக்கும் மேலானவர். பூமியின் மேலுள்ள வல்லமைகள் அனைத்தும் அவருக்கு கீழானவைகள், அதேபோல வானசேனைகளும், தேவதூதர்கூட்டம் மற்றும் சாத்தானுடைய கூட்டம் உட்பட சகல வல்லமைகளும் அவருக்குக் கீழானவைகளே (1 பேதுரு 3:22; எபிரெயர் 2:14; 1 யோவான் 4:4). கொலோசெயர்கள் அவரை மட்டுமே தொழுது கொள்ளும்படியாகவும் அஞ்ஞான தேவர்களையோ தேவதூதர்களையோ தொழுது கொள்ள வேண்டாம் என்றும் கூறப்பட்டனர் (கொலோசெயர் 2:18).

“சகலமும் அவரைக் கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது” (1:16)

வானங்களும் பூமியும் இயேசுவைக் கொண்டு சிருஷ்டிக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. மாமிசப் பிரகாரமான பிரபஞ்சத்திற்கு மூலகாரணி அவரே அதன் நிலைத்தன்மைக்கும் காரணமானவர்.

கிரேக்கவினைச் சொல்லான *ektistai* சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது, சிருஷ்டிப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்தில் நிகழ்ந்தது என்றும், சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகள் சிருஷ்டிப்பின் அமைப்பில்

இயேசு மூலமாக அவருக்கென்று தொடருகிறது என்றும் காட்டுகிறது. “‘சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தது’ ... என்பதன் காலம் வசனத்தின் முடிவில் பூரணப்படுவதால் சிருஷ்டிப்பின் கிரியையின் விளைவு வெளிப்படுகிறது.”¹³ சகல சிருஷ்டிகளும் அவருடைய மகிமைக்கென்றும் கனத்திற்கென்றும் நிலைத்திருக்கின்றன. பிதாவின் நோக்கம் இதுதான்: தமது சிருஷ்டிப்பின் மூலம் இயேசு பூமியிலுள்ளவைகளாலும் பரலோகத்தில் உள்ளவைகளாலும் உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

அவருக்கென்றும் எனும் சொற்றொடரில் முன்னிடைச் சொல்லின் - “க்கென்று” (*eis*, என்பதன் பொருள் பிரதானமாக - “சுக்ள்”), இந்த விஷயத்தில் நோக்கத்தை அல்லது குறிக்கோளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.¹⁴ நடபடிகள் 2:38ல் இதே *eis* என்பதன் பொருள் காணுகிறது. பேதுரு குறிப்பிடுகையில் யூதர்கள் மனத்திரும்பி பாவமன்னிப்புக் “கென்று” ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டும் என்று சொன்னார். தமது இரத்தம் பாவமன்னிப்பிற்கு “கென்று” சிந்தப்பட்டதாக இயேசு சொன்னபோது அவர் *eis* என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 26:28). இயேசுவே சிருஷ்டிப்பின் நோக்கமும் இலக்குமாயிருப்பதால், இயேசு தமது இரத்தத்தை சிந்தியதன் முடிவாக நோக்கம் மற்றும் இலக்கு மனத்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்புமே, அது போல இயேசுவே சிருஷ்டிப்பின் நோக்கமும் இலக்குமாயிருக்கிறார், இப்பிரபஞ்சம் கிறிஸ்துவில் மையங்கொண்டுள்ளது.

பிரபஞ்சம் இயேசுவுக்காக நிலைத்துள்ளது; அது அவருக்காகத்தான் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. இதற்கு ஒப்பாக பவுலும், “சகலமும் அவருக்காகவும் அவர் மூலமாயும் அவருக்காகவும் (*eis*) இருக்கிறது ...” என்றும் (ரோமர் 11:36), “பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவரோலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது, அவருக்கென்று (*eis*) நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம், இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு; அவர் மூலமாய்ச் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது; அவர் மூலமாய் நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம்” என்றும் (1 கொரிந்தியர் 8:6), எழுதினார். நாம் பிதாவுக்கென்றும் குமாரனுக்கென்றும் இருக்கிறோம் என்று சொல்லுவதில் முரண்பாடு எதுவுமில்லை. ஆவிக்குரிய தன்மையிலான நீதி குமாரன் மூலமாய் சாத்தியமாயிற்று அவரது மகிமைக்கென்றும் அவர்களை பிதாவுக்கென்று விடுதலையாக்கவும் கூடும். இப்பொழுது குமாரனுக்குரியவர்களாய் இருக்கிறவர்கள் அவருடைய இராஜ்யத்திற்குள் இருக்கிறார்கள், முடிவிலே அவர்கள் “சூரியனைப் போல பிதாவின் ராஜ்யத்தில் பிரகாசிப்பார்கள்” (மத்தேயு 13:43), அப்பொழுது அவர் பிதாவினிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொடுப்பார் (1 கொரிந்தியர் 15:24).

எல்லாவற்றையும் தமக்குள் கொண்டிருப்பவர் (1:17)

¹⁷அவர் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர், எல்லாம் அவருக்குள் நிலைநிற்கிறது.

“அவர் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர்” (1:17)

இயேசு எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர் என்று சொல்லப்படுவதன் பொருள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளில் இயேசுவும் ஒருவர் என்ற

ரீதியில் சொல்லப்படவில்லை. “முந்தின” என்பது (*pro*) காலத்தின் முந்தின (முதலிடமான) நிலை மற்றும் ஸ்தானத்தில் முதன்மைத்துவம் ஆகிய இரண்டிற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டில் ஸ்தானம் எனும் ரீதியில், குறைந்த பட்சம் இரண்டுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (“எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக” என்ற சொற்றொடர்) (தமிழில் யாக்கோபு 5:12ல் “விசேஷமாய்”) 1 பேதுரு 4:8 ஆகிய வசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பவுல் ஒருவேளை (கொலோசெயர் 1:17ல்) இரண்டு அர்த்தத்திலும் பேசியிருக்கலாம். அவருடைய முந்தைய விவாதத்தில், இயேசு எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவராகவும் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவராகவும் இருக்கிறார் என்றார்.

பவுல் இயேசு எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவராக “யிருக்கிறார்” என்ற பொழுது “is” என்றாரேயொழிய “இருந்தார்” “was” என்று கூறவில்லை. J. B. Lightfoot சரியாக ஆய்வு செய்து, “இருக்கிறார்” என்று நிகழ்காலத்தில் (*est in*) சொன்னது “முந்தினவராயிருக்கிறார்” என்ற நிலைத்தன்மை முழுமையான நிலைத்தன்மையை அறிவிக்கிறார் என்றார்.¹⁵ இதே சத்தியத்தை இயேசு குறிப்பிடுகையில் அவர் தாம் பிதாவோடு “உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே” இருந்ததாகச் சொன்னார் (யோவான் 17:5).

“எல்லாவற்றிற்கும்” (எல்லா பொருள்களுக்கும்) என்பது உலகக் காரியங்கள் அல்லது ஆவிக்குரிய காரியங்கள் ஆகிய இயல்பான பொருள்களைக் குறிக்கிறது, உயிருள்ளதும் உயிரற்றவைகளாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளும்மாகிய, மனிதக் கண்களுக்கு மறைவானவைகளும்மாகிய சகலத்தையும் குறிக்கிறது. இயேசு எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவராயிருக்கிறார் என்ற உண்மையானது, அவர் நித்தியமாக மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவராக இருக்கிறார் என அர்த்தப்படும். சகலமும் துவக்கம் பெற்றபோது, அவர் ஏற்கனவே தங்கியிருந்தார் (யோவான் 1:1). அவர் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவர் ஏனெனில் அவருக்கு ஆரம்பம் இல்லை.

“அவருக்குள் எல்லாம் நிலைநிற்கிறது” (1:17)

இயேசு நிலைப்படுத்தின காரியங்களை தொடர்ந்து தாங்கிக் கொண்டுள்ளார். “இவர் ... சர்வத்தையும் தம்முடைய வல்லமையுள்ள வசனத்தினாலே தாங்குகிறவராயிருக்கிறார்” (எபிரெயர் 1:3). பவுல், எல்லாம் அவருக்குள் நிலைநிற்கிறது என்று சொன்னார். எல்லாம் “தேவனுடைய வார்த்தையினால் உண்டாக்கப்பட்டன” (எபிரெயர் 11:3). எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கின வார்த்தை தான் கடைசி நாளில் சகலத்தையும் அக்கினிக்கு இரையாக வைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது (2 பேதுரு 3:5-7). துவக்கம் பெற்று தொடர்ந்து செல்லும் உலகம் இயேசுவையே சார்ந்திருக்கிறது. அவருடைய வார்த்தையின் மூலம், சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கிறது; மற்றும் அவருடைய வசனத்தின் மூலம் அந்த சிருஷ்டிப்பு நிலைத்திராமல் முடிவுக்குவரும் இப்பொழுது அவரது வசனத்தின் வல்லமை சகலத்தையும் நிலைநிற்கப் பண்ணுகிறதினால் அது தொடர்ந்து நிலைநிற்கிறது.

“சகலமும் அவருக்குள் நிலைநிற்கிறது” எனும் பதம் (*sunistēmi*) இயேசு தமது சிருஷ்டிகள் நிலைநிற்கத் தக்கத்தாக உண்டாக்கியது மாத்திரமல்ல மேலும் அவை தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கவும் செய்கிறார்.

ஏனென்றால் சகலமும் அவர் மூலமாக நிலைத்திருக்கிறது, இப்பிரபஞ்சம் ஒழுங்கின்மையாய் இல்லை. இயேசுவின் வல்லமையினால் தொடர்ந்து ஒற்றுமையாக கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அவரே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை தாங்கி நிர்வகிக்கிறார்.

சபைக்குத் தலையும் எல்லாவற்றுக்கும் முதல்வராயுமிருக்கிறார் (1:18-20இ)

¹⁸ அவரே சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலையானவர்; எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கும்படி, அவரே ஆதியும் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர். ¹⁹ சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள்ளே வாசமாயிருக்கவும், ... ²⁰ அவருக்கு (பிதாவுக்கு) பிரியமாயிற்று.

இந்தவேளையில் இயேசு இப்பிரபஞ்சத்துடன் கொண்டுள்ள உறவுமுறையிலிருந்து சபையிலே அவருக்குள்ள உறவுமுறையை விவாதிக்க பவுல் துவங்குகிறார். இயேசு இப்பிரபஞ்சத்தை ஆளுபவர் மட்டுமல்ல அவர் சபைக்கும் தலையாக இருக்கிறார்.

“அவரே சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலையாயிருக்கிறார்” (1:18)

தேவனுடைய தற்சூபமும், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறும், இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்தவருமாயிருப்பதோடு, இயேசு சபையாகிய சரீரத்துக்கும் தலையாயிருக்கிறார்.

இந்த வசனப் பகுதியில் “இருக்கிறார்” என்னும் வார்த்தையை நான்கு முறை பவுல் பயன்படுத்தி எழுதியுள்ளார். இயேசு தேவனுடைய தற்சூபமாய் இருக்கிறார் (வசனம் 15), எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவராய் இருக்கிறார் (வசனம் 17), சரீரத்துக்கு தலையாயிருக்கிறார் (வசனம் 18), மற்றும் ஆதியாயிருக்கிறார் (வசனம் 18). பிற வசனப்பகுதிகளில் இயேசு சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலையாயிருக்கிறார் என்று பவுல் போதித்தார் (எபேசியர் 1:22, 23; 5:23). கொலோசெயரில் வசனத்தை மாற்றப்படுத்தி, “சரீரமாகிய சபை” என்றார் (வசனம் 18அ; காண்க 1:24).

சரீரத்திற்கு தலையின் தொடர்பு மிகவும் அத்தியாவசியமானது. தலை சரீரத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது, வழி நடத்துகிறது, அதன் செயலாக்கத்தைக் கொடுக்கிறது, தலையின் உத்திரவுக்கு சரீரம் கீழ்ப்படிதலுடன் செயல்படுகிறது (எபேசியர் 5:24). தலையாகிய, இயேசு, தமது சரீரத்தின் மூலம் தமது நோக்கங்களை செயல்படுத்துகிறார். இந்த சரீரமாகிய சபை இயேசுவின் விருப்பப்படி சேவை செய்வதற்கு நிலைத்திருக்கிறது; அதின் அங்கங்கள் பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளாக செயல்படுகின்றனர். செயல்படுவதற்கு தலைக்கு சரீரம் அவசியமாயிருக்கிறது அதன் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்த சரீரத்திற்கு தலை அவசியமாயிருக்கிறது பராமரிக்கப்படவும் நன்றாக இருக்கவும் அது தலையைச் சார்ந்திருக்கிறது; இயேசு தமது சரீரத்துடன் கொண்டுள்ள உறவுமுறை தனிப்பட்ட காரியம்; ஒரு கட்டிட உரிமையாளரிடமிருந்து ஒரு கட்டிடத்துக்கு இது வித்தியாசப்பட்டது. தலைக்கும் சரீரத்துக்குமிடையே ஒரு முறையான தொடர்பு நிலைத்திருந்தால் மட்டுமே இயக்கம் முறையாக

இருப்பது போல சபை, ஒரு நபரைப் போல, தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது.

A. T. ராபர்ட்ஸன் இயேசுவின் தலைமைத்துவம் பரிசீலிக்கப்படத்தக்க தகுதி வாய்ந்தது என்ற அடிப்படையில் விளக்கமளிக்கிறார்:

அவர் தம் சபையின் மீது கர்த்தத்துவத்தையும் அதிகாரத்தையும் கொண்டிருக்கிறார், துல்லியமாக தலை சரீரத்தை ஆளுகை செய்வது போல இதுவும். சரீரத்துக்கும் தலைக்கும் இடையே இன்றியமையாத உறவு முறை நிலவுகிறது. சரீரம், எப்படியிருப்பினும், தலைக்கு உத்திரவு கொடுக்கிறதில்லை. மாறாக அது வலியைக் கொடுக்கலாம், அடிக்கடி அப்படித்தான் நடக்கிறது, ஆகிலும் அது தலைக்குக் கட்டுப்பட்டதும் தலைக்குக் கீழ் இயங்கக் கூடியதுமாயிருக்கிறது ... சரீரத்திற்கு தலை அவசியம், தலைக்கு சரீரம் அவசியமானது, அதினாலே அவருடைய சித்தத்தைச் செய்யவும் அவருடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றவும் கூடும்.¹⁶

சரீரமும் சபையும் ஒன்றே. Robertson “இங்கு பவுல் இரண்டு வார்த்தைகளை பயன்படுத்துகிறார், அவை ‘சரீரம்’ (மற்றும்) ‘சபை’ ஒன்று மற்றொன்றை விளக்கத் தக்க எதிரிடைச் சொல் ...”¹⁷ என்று சரியாகச் சொன்னார். இப்படியாக சபை கிறிஸ்துவின் சரீரமாக இருக்கிறது, அதுவே கிறிஸ்துவின் சபை.

பவுல், “சரீரம்” என்று எழுதினார், “சரீரங்களல்ல.” “சரீரம்” என்று பவுல் எழுதுவதன் மூலம் பவுல் ஒரே சரீரமான ஒரு சபையைத் தான் என்பதை உறுதிப்படவலியுறுத்துகிறார் சபையைக் குறிப்பிட்டு சரீரத்தை உருவகமாகச் சொல்லும்போது குறிப்பிடுகிறார், பவுல் எப்பொழுதுமே ஒருமைப் பெயர்ச்சொல்லையே பயன்படுத்துகிறார், பன்மைப் பெயர்ச்சொல்லை ஒரு போதும் பயன்படுத்தியது இல்லை (1 கொரிந்தியர் 12:24, 25, 27; எபேசியர் 1:23; 4:12, 16; 5:23, 30; கொலோசெயர் 1:24; 2:19). சரீரம் ஒன்றே என்று அநேகமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (ரோமர் 12:5; 1 கொரிந்தியர் 10:17; 12:12, 13, 20; எபேசியர் 2:16; 4:4; கொலோசெயர் 3:15). “கிறிஸ்துவின் சரீரம்” என்றும் (1 கொரிந்தியர் 12:27) அல்லது “அவருடைய சரீரம்” என்றும் (எபேசியர் 1:23; 5:30; கொலோசெயர் 1:24), எழுதிய போதெல்லாம் கிறிஸ்துவின் ஒரே சரீரம் என்பது கிறிஸ்துவின் சபை என்று பவுல் போதித்தார். பன்மையில் “சபைகள்” - “கிறிஸ்துவின் சபையார் (சபைகள்) உங்களை வாழ்த்துகிறார்கள்” (ரோமர் 16:16) - என்று பயன்படுத்தப்படுவது உள்ளூர் சபைகளைக் குறிப்பிடும்படியாகத் தானேயன்றி, உலகளாவிய சபையைக் குறிக்கும்படியாக அல்ல.

சரீரம் சபையாக குறிப்பிடப்படும் கருத்து முக்கியமான பயன்பாட்டைக் கொண்டது.

அது அநேகமாக சபையானது கிறிஸ்துவின் சரீரம் எனும் கருத்து எப்படி பவுல் விசுவாசிகள் “கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகவும்,” கிறிஸ்து அதேநேரம் அவர்களுக்குள்ளாகவும் இருப்பதாகப் பேசினார் என்று சிறப்பாக நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடும். ஏனெனில் அவர்கள் “கிறிஸ்துவுக்குள்” அவருடைய சரீரத்தில் அங்கத்தினர்களாயிருக்கிறார்கள், அவர்கள்

“கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டவர்கள்” (கலாத்தியர் 3:27); அவர் அவர்களுக்குள் இருக்கிறார் ஏனெனில் அவர்களுக்குள் கிறிஸ்துவின் ஜீவன் உயிரோட்டத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டுள்ளது. யோவான் 15:1ல் நாம் மற்றொரு சரீர அங்கத்தின் ஒப்புவமை தொடர்ந்து வரும் வசனத்தில் சொல்லப்படுவதைக் காணலாம்; அங்கே திராட்சைச் செடியில் கொடிகளும் கொடியுடன் செடியும் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.¹⁸

“சரீரம்” (*sōma*) என்பது ஒரு கூட்டமைப்பை அல்லது ஜனக்கூட்டத்தின் அமைப்பை குறிப்பிடும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, “மாணவ குழு” “சட்டமன்ற குழு” போன்ற சொற்றொடர்கள் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களின் செயலாற்றும் முறையைக் குறிப்பிகிறது. பவுல் சபையை மனித சரீரத்திற்கு ஒப்பிட்டார் (ரோமர் 12:4, 5; 1 கொரிந்தியர் 12:12, 13), அது ஒரே அமைப்பு பெற்றதாக ஒவ்வொரு அங்கமும் முழுசரீரத்தின் இயக்கத்துக்கும் உதவத்தக்க வகையில் திறமை பெற்றிருப்பதைக் காட்டுகிறது.

“சபை” என்ற வார்த்தை (*ekklēsia*) புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு கூட்ட மக்களுக்கு பயன்படுத்துகிற வார்த்தையாகும், ஆகிலும் ஒரு கட்டிடத்தை ஒரு போதும் குறிப்பிட்டதில்லை. *Ekklēsia* எனும் பதம் கிறிஸ்தவ பதமாக பயன்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு வரை, வழக்கமாய் கூடுகிற அரசியல் கூட்டமைப்பு - நகர் மன்ற அமைப்பு - என்பவைகளைக் குறிப்பிட கிரேக்க சமுதாயத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. புதிய ஏற்பாட்டில் அது இயேசுவைப் பின்பற்றும் முழுக்கூட்டத்துக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது (மத்தேயு 16:18), அதே போல உள்ளூரில் கூடிவரும் சபைகளுக்கும் (ரோமர் 16:16), ஒரு சுற்றுப்புறங்களைச் சார்ந்த சபைகளுக்கும் (1 கொரிந்தியர் 16:1), கூடிவரும் கிறிஸ்தவக் கூட்டங்களுக்கும் (1 கொரிந்தியர் 14:23), சிதறி இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் (நடபடிகள் 8:1), மார்க்கம் சாராத கூட்டத்துக்கும் (நடபடிகள் 19:32, 39, 41) பயன்படுத்தப்பட்டது. 1:18ல் கொலோசெயரில் முதல் முறையாக “சபை” எனும் பதம் காணப்படுகிறது. இங்கேயும் வசனம் 24லும் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களை குறிப்பிடுகிறது, ஒரு குறிப்பிட்ட உள்ளூர் சபையைக் குறிப்பதில்லை. பின்னர் பவுல் உள்ளூர் சபைகளுக்கு இரண்டு முறை பயன்படுத்தினார் (4:15, 16).

சபையுடன் இயேசுவுக்குள்ள உறவு முறை அதன் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவரே அதை ஸ்தாபித்தவர், உரிமையாளர் (மத்தேயு 16:18), கிரயத்துக்குக் கொண்டவர் (நடபடிகள் 20:28), அஸ்திபாரம் (1 கொரிந்தியர் 3:11), தலை (எபேசியர் 1:22, 23), மற்றும் இரட்சகர் (எபேசியர் 5:23), தேவன் சபையின் மூலமாக தமது அநந்த ஞானத்தை வெளிப்படுத்தினார் (எபேசியர் 3:10). இயேசு அதைத் தமக்கு முன்பாக பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமானதாகவும் நிறுத்தி கொள்வார் (எபேசியர் 5:25-27).

சபை கிறிஸ்துவுக்குரியது, ஏனென்றால் அவர் அதைத் தமது சொந்த இரத்தத்தினால் சம்பாதித்துக் கொண்டார். இந்தக் காரணத்தினால் அது, “கிறிஸ்துவின் சபையார்” (சபைகள்) என அழைக்கப்படலாம் (ரோமர் 16:16) அல்லது “தேவனுடைய சபை” (1 கொரிந்தியர் 1:2), ஏனெனில் இயேசுவும் தேவன் என்று அழைக்கப்பட்டார் (யோவான் 1:1, 2). ஒரு உள்ளூர் சபை

ஒரு குறிப்பிட்ட பட்டணத்து சபையாக அடையாளப்படுத்தப்படலாம், “எருசலேமிலிருந்த சபை” (நடபடிகள் 8:1). யைப்போல ஒரு குறிப்பிட்ட நகரத்திள்ள உள்ளூர் சபை அடையாளப்படுத்தப்படலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவு மக்களால் அமைப்பு பெற்றுள்ள போது அது அந்தந்த இடம் அல்லது சமுதாயத்தின் அடிப்படையில், “புறஜாதிகளின் சபைகள்” என்பது போன்று அழைத்துக் கொள்ள அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது (ரோமர் 16:4). அதேபோல ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைச் சேர்ந்த சபைகளை, “கலாத்தியா நாட்டுச்சபை” என்பது போல அழைக்கப்படலாம் (1 கொரிந்தியர் 16:1). மேலும் “பரிசுத்தவான்களின் சபை” (1 கொரிந்தியர் 14:33), “ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபை” (1 தீமோத்தேயு 3:15), மற்றும் “முதற்பேறானவரின் சபை” (எபிரெயர் 12:23) போன்ற சொற்றொடர்களும் இதில் உட்பட்டவை. எளிமையான வார்த்தையில் “சபை” என்று மட்டுமே நடபடிகள் 5:11 சொல்லுகிறது.

சபைதான் “பரலோக ராஜ்யம்” (மத்தேயு 16:18, 19), “மந்தை” (நடபடிகள் 20:28), “அவரது சரீரம்” (எபேசியர் 1:22, 23), “குடும்பம் (தேவனுடைய வீடு)” என்றழைக்கப்படுகிறது (1 தீமோத்தேயு 3:15). கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய, சபையின் அங்கத்தினர்கள், ராஜ்யத்தின் பிரஜைகளாவார்கள் (எபேசியர் 2:19), மேலும் மந்தையின் ஆடுகள் (யோவான் 10:16), மற்றும் தேவனுடைய பிள்ளைகளும், அவருடைய குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்களுமாயிருக்கிறார்கள் (கலாத்தியர் 3:26, 27). சபை இயேசுவின் மரணத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு உருவானது. ஞானஸ்நானம் ஜனங்களை தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் உட்படுத்துகிறது (யோவான் 3:5), அதாவது, ஒரே சரீரத்திற்குள் (1 கொரிந்தியர் 12:13), சபைக்குள் (1 தீமோத்தேயு 3:15) உட்படுத்துகிறது. ஜீவப்புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்களெல்லாம் பரலோகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டவர்கள் (எபிரெயர் 12:23; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:27), அவர்கள் அந்த “பரிசுத்தப்பட்டணத்துக்குள்” பிரவேசிப்பார்கள் (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:2, 10; 22:19).

பரலோகத்தில் இடம் பெறும் சபையின் நிலைமை திருமறையில் அநேக வாக்கியங்களால் சிறப்பித்துக் காட்டப்படுகிறது. இராஜ்யத்தின் புத்திரர் பிதாவின் இராஜ்யத்தில் சூரியனைப் போல் பிரகாசிப்பார்கள் (மத்தேயு 13:37-43). தமது மந்தையின் ஆடுகளுக்கு இயேசு ஜீவனை அருளுவார் (யோவான் 10:27, 28). அவரே சரீரத்துக்கும் இரட்சகராயிருக்கிறார் (எபேசியர் 5:23). தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம், அவருடைய சுதந்தரவாளிகளாயிருப்போம் (ரோமர் 8:16, 17; கலாத்தியர் 4:7). நமது சுதந்தரம் பரலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது (1 பேதுரு 1:3, 4).

கிறிஸ்துவுக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தவர்களே அவருடைய சபையின் அங்கத்தினர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவார்கள் (எபேசியர் 5:24). விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவன் அவருக்குப் பயந்து அன்பு செலுத்துவதால் அவன் அவருக்குள் கீழ்ப்படிகிறான் (யோவான் 14:15, 21, 23; பிலிப்பியர் 2:12; 1 பேதுரு 1:17). இயேசு, “ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவனானால் என்னைப் பின்பற்றக்கடவன், நான் எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே என் ஊழியக்காரனும் இருப்பான்; ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ் செய்தால் அவனைப் பிதாவானவர் கனம் பண்ணுவார்,” என்று சொன்னார் (யோவான் 12:26).

“எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கும்படி, அவரே ஆதியும் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர்” (1:18)

அவரே ஆதியும் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர் என்று பவுல் எழுதினார். வசனம் 15ல் பவுல் குறிப்பிட்டது போல, இயேசுவை “முதற்பேறுமானவர்” (முந்தின பேறுமானவர்) என்பார் (அதிக விளக்கத்தை “முந்தின பேறுமானவர்,” “ஆதியும்” ஆகியவற்றிற்கு 1:15ல் காண்க). அதற்கு முன்பு, அவர் “எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிக்கும் முதல்வராயிருக்கிறார்” என்று சொன்னார்; இப்போழுது சொல்லுகிறார், “மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர்” (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5).

மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்ட முதல் நபர் இயேசு அல்ல. சாரிபாத் ஊரில் வாழ்ந்து கெண்டிருந்த விதவையின் மகனை எலியா எழுப்பினார் (1 இராஜாக்கள் 17:21, 22). சூனேமிய ஸ்திரீயின் மகனை எலிசா உயிரோடு எழுப்பப் பண்ணினார் (2 இராஜாக்கள் 4:34-36). பிரேதமாக எலிசாவின் கல்லறைக்குள் வீசப்பட்ட ஒரு மனிதன் மறுபடியும் உயிர்த்தெழுந்தான் (2 ராஜாக்கள் 13:20, 21). யாவீருவின் குமாரத்தியை இயேசு எழுப்பினார் (மாற்கு 5:22, 35-42), நாயீன் ஊரைச்சேர்ந்த விதவையின் குமாரனையும் (லூக்கா 7:11-15), லாசருவையும் (யோவான் 11:43, 44) கூட இயேசு உயிரோடு எழுப்பப்படுவதற்கு முன்பே இவர்களெல்லாரும் எழுப்பப்பட்டார்கள். இயேசு அப்படி முதலாவதாக எழுப்பப்பட்டிராதிருந்தும், அவர் முந்தினவராயிருக்கிறார். இந்தப் பொருளில், அவரே மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தவர்களுக்கு முந்தின பேறுமானவர். மறுபடியும் மரியாமலிருக்கும்படி முதலாவதாக எழுப்பப்பட்டவர் இவரே (1 கொரிந்தியர் 15:22, 23). அவர் தமது உயிர்த்தெழுதல் மூலம், மற்றவர்களும் தம்மைப் பின்பற்றிவரத்தக்கதாக வழியை அவர்களுக்கு திறந்தார் (ரோமர் 6:8).

உயிர்த்தெழுந்தவர்களின் வரிசையில் இயேசு முன்பதாக எழுப்பப்பட்டார் என்று பொருள்படுத்தாமல் இயேசுவின் முதன்மைத்துவத்தை பவுல் வலியுறுத்துகிறார். “மரித்தோரிலிருந்து” என்பது அவர் எழுந்து தமது முந்தின ஸ்தானத்திற்கு மறுபடியும் வந்தார் என்று பொருள்படுகிறது. இந்த உண்மையை பேதுரு பெந்தெகோஸ்தே நாளில் போதித்தார். இயேசு மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டு (நடபடிகள் 2:30, 31) தாவிதின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து ஆளுகை செய்யத்தக்கதாக பரத்திற்கு ஏறிப்போனார் (எபேசியர் 1:20-23; 1 பேதுரு 3:22).

தமது சபையின் மீது இயேசு கொண்டுள்ள தலைமைத்துவம் இப்பிரபஞ்சத்தினூடே உள்ள சகல அண்டசாரங்கள் மீதும் அவருடைய முதன்மைத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது, அவர் பிரபஞ்சத்தின் மீது மட்டும் மேலானவரல்ல, அவரே சபையாகிய சரீரத்திற்கும் தலையாக இருக்கிறார். இப்பொழுது அவர் பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல ஸ்தாபனங்கள் மீதும் ஆளுகை செய்கிறார்.

“எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கும்படி” (1:18)

பவுல் தொடர்ந்து, எல்லாவற்றிலேயும் முதல்வராயிருக்கும்படி என்று எழுதினார். “முதல்வராயிருக்கும்படி” (*prōteuō*) புதிய ஏற்பாட்டில் இங்கு மட்டுமே காணப்படுகிறது. இருப்பினும், இதன் பண்பைக் குறிக்கும்

சொல்லாக *protos* பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருள் “முதலில்” மற்றும் ஆங்கில பதமாகிய “புரோட்டோன்” என்பதற்கு ஆதாரமூல வசனமாக இருக்கிறது.

இயேசுவின் முதன்மைத்துவம் இயல்பானது மட்டுமல்ல, மாறாக அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் மூலமாகவும் வந்தது. இயேசு முந்தின வரும் உயிர்த்தெழுந்தவர்களில் முதற்பேறானவருயிருக்கிற படியினாலே, இனியும் உயிர்த்தெழுதிற யாவருக்குள்ளும் முதன்மையாக இருக்கிறார். மரணத்தை வெற்றி கொண்டதன் மூலம், அவர் ஜீவனின் மூல காரணியானார். அவர் அனைத்து சத்துருக்களையும் ஒரு வெற்றியாளராக மேற்கொண்டார் (எபிரெயர் 2:14). இப்பொழுது அவர் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானவராக இருக்கிறார் ஆக சத்துருக்களின் பானையத்திற்குள் எவ்வித போட்டிகளும் இராது. அவருக்காக வாழுகிற அனைவருக்கும் அவர் மரணத்தினின்று ஜெயத்தைக் கொடுக்க முடியும் (1 கொரிந்தியர் 15:55-57).

இயேசு பரத்திற்கு ஏறிப் போனபோது, அவர் சகல பூமிக்குரிய பரவோகத்திற்குரிய சக்திகளுக்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்டார். இப்பொழுது அவருக்கு வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.¹⁹ அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிராத ஒரே ஒரு நபர், எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிற பிதாவானவர் மட்டுமே (1 கொரிந்தியர் 15:27). எல்லாவற்றின் மேலும் அவர் ஆளுகை செய்த போதிலும், சில சத்துருக்கள் இன்னும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வில்லை (1 கொரிந்தியர் 15:25, 26).

“சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள்ளே வாசமாயிருக்கவும்” ... பிதாவுக்கு பிரியமாயிற்று (1:19, 20இ)

இயேசுவுக்குள் சகல பரிபூரணமும் வாசமாயிருப்பது ... பிதாவுக்கு பிரியமாயிற்று என்பதாகப் பவுல் கூறினார். வாசமா “யிருக்கவும்” எனும் பதம், (*hoti*) “ஏனென்றால்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, அது வசனங்கள் 16-18ல் இயேசுவைப்பற்றி சொல்லப்பட்டவைகளுடன் தொடர்பு உடையது, “பிரியமாயிற்று” (*eudokeō*), அல்லது “சந்தோஷமாயிற்று,” என்பதும் இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்ற போது பிதா பிரியமாயிருக்கிறேன் என்று சொன்ன வார்த்தையும் ஒன்றே, இது ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை மேற்கோள் காட்டி, அவருடைய மறுருபத்தின் போதும் குறிப்பிடப்பட்டது (மத்தேயு 3:17; 12:18; 17:5).

இயேசுவுக்கு உயர்த்தப்பட்ட ஸ்தானத்தை கொடுத்ததன் மூலம் பிதா தமது நித்திய நோக்கத்தை நிறைவேற்றினார். இயேசு பிதாவிடத்திலிருந்து இந்த உயர்த்தப்படுதலை எடுத்துக் கொள்ளத் தேடவில்லை (பிலிப்பியர் 2:6). மாறாக கிருபையாக அவரிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். இயேசு பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்ய வந்தார், ஏனெனில் அவரும் பிதாவும் ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் (யோவான் 10:30). இயேசு தாம் செய்த எல்லாவற்றின் உள்நோக்கமும் பிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிவது தான் (யோவான் 4:34; 5:30; 6:38; எபிரெயர் 10:9). இயேசுவின் மனப்பூர்வமான கீழ்ப்படிதல் மூலம் சிலுவையில் மரித்ததினால், பிதாவானவர் “அவரை, உயர்த்தி ... எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத்

தந்தருளினார்” (பிலிப்பியர் 2:9).

இயேசுவின் மூலமாகவும் அவருடைய பிள்ளைகள் மூலமாகவும், பிதாவானவர் “... விருப்பத்தையும் செய்கையையும் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார்” (பிலிப்பியர் 2:13). சகல நிகழ்ச்சிகளையும் தேவனே நிகழ்த்துகிறார் என்பது இதன் பொருளல்ல. ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்து கொள்ளும் உரிமையை அவர் கொடுக்கிறார் (யோசுவா 24:15) இயேசுவும் கெத்சமனே தோட்டத்தில் ஜெபித்தபோது தமக்கென்றும் சுயசித்தம் இருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார் (மத்தேயு 26:39).

“சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள் வாசமாயிருக்கவும்” (1:19)

தேவனுடைய சித்தம் அல்லது பிரியம், அவருக்குள் சகல பரிபூரணமும்வாசமாயிருக்க வேண்டும் என்பதுதான். “வாசமாயிருத்தல்” (*katoikeō*) என்பது நிகழ்கால தொடர் வாக்கியமாகச் சொல்லப்படுகிறது, பரிபூரணமெல்லாம் தொடர்ந்து வாசம் பண்ணுதல் என்று பொருள். இயேசு உலகில் வாசம் பண்ணியதை “வாசம் பண்ணினார்” என்று, ஒரு முறை நிகழ்ச்சியாக கடந்த கால வினை முற்றாகப் பேசப்படுகிறது (யோவான் 1:14). இயேசுவில் வாசம் பண்ணுகிற பரிபூரணம் ஒருமுறை நிகழ்ச்சியல்ல; இயல்பாக அது தொடர்சிற நிகழ்ச்சியாகும்.

“பரிபூரணம்,” என்பது கிரேக்க வார்த்தையில் *plērōma*, இங்கே, யோவான் 1:16 மற்றும் எபேசியர் 1:23; 3:19; 4:13 ஆகிய வசனங்களில் குறிப்பிடப்படுவது போல, நிறைவை குறிக்கிறது. பின்னதாக கொலோசெயரில், பவுல் மீண்டும் இதே சிந்தனைக்கு வந்து கிறிஸ்துவுக்குள் வாசம் பண்ணும் பரிபூரணம் குறிப்பிட்ட குணாதிசயமாக வலியுறுத்துகிறார்: “ஏனென்றால், தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமெல்லாம்சரீரப்பிரகாரமாகஅவருக்குள்வாசமாயிருக்கிறது”(கொலோசெயர் 2:9). அவருக்குள் இரட்சிப்பு, உயிர்த்தெழுதல், சலக அதிகாரமும், வல்லமையும், பிதாவின் சாட்சியமும் இருக்கிறது. மேலும் அவருக்குள் இப்பொழுது தொடர்ந்து வாசம்பண்ணுவதெல்லாம், மனித வர்க்கத்திற்கான தேவனுடைய நோக்கமும் தேவனுடைய முழுமையான தன்மையும் தான்.

பிதாவின் தெய்வீக நோக்கம் இயேசுவில் அடையப்பட்டிருக்கிறது. இயேசுவல்லாமல் மனித வர்க்கத்திற்கு வேறே சிருஷ்டிகரோ, கர்த்தரோ, போதகரோ, பிரமாணம் அளிப்பவரோ அல்லது இரட்சகரோ எவருமில்லை. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகலத்தையும் பொறுத்தவரை இயேசுவே எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாமாக இருக்கிறார். அவருக்குள் சிருஷ்டிப்பு சம்பந்தப்பட்ட தேவனுடைய சகல நோக்கங்களும் அவருக்குள் முழுமை பெறுகிறது. சிலுவையில் அவர் பட்டபாடுகளின் மூலம், அவர் பூரணப்படுத்தப்பட்டார், முழுமையாக, மனித வர்க்கத்தின் இரட்சகரானார் (எபிரெயர் 5:9). இவையான வல்லமையும், தெய்வீகத்தின் தேவத்துவமும், முனைப்பு குறையாமல் நிறைவாக அறியப்பட்டது. இயேசு எந்த குணாதிசயத்திலும் குறைவுபடவில்லை.

தேவனுடையசெயலால் அவருக்குள் சகல பரிபூரணமும் வாசமாயிருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரமாக, பூமியின் மேல் வாசம் பண்ணுகிற அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சகல தேவைகளையும் அவர் சந்திக்கிறார். கொலோசெயர்கள் இயேசுவையன்றி வேறெருவரிடமும் திரும்ப வேண்டிய

அவசியமிருக்கவில்லை. இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற ஜனங்களுக்கும் இது உண்மையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இரட்சிப்புத் தேவையென்றால், இயேசு போதியளவுக்கு அதை அருளுகிறவராயிருக்கிறார். அவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய உதவி தேவையென்றால், இயேசுவே அவர்களுக்கு உபகாரி. அவர்களுக்கு உபதேசம் தேவையென்றால், இயேசுவே அவர்களின் மெய்யான போதகராயிருக்கிறார். மனித இரட்சகர் அவர் ஒருவர் மட்டுமே (நடபடிகள் 4:12) மத்தியஸ்தரும் அவர் ஒருவரே (1 தீமோத்தேயு 2:5). ஒரு மத்தியஸ்தராக அவர், தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்திருப்போருக்கு ஒப்புரவாக்குதலை அளித்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவர்களுக்குரிய பரிபூரணம் இயேசுவில் வாசமாயிருக்கிறது. “கிறிஸ்துவுக்குள் மட்டும் காணுகிற பரிபூரணத்துக்கு வழிநடத்த வேண்டியது போதகரின் கடமை: கிறிஸ்துவுக்கு அப்பால் ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கத் தக்கதாக அவரிடத்தில் எதுவுமில்லை.”²⁰

ஆவிக்குரிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள வகைதேடும் சபைகள் இயேசுவுக்குப் புறம்பே தேடுவார்களானால் அவர்கள் தங்களுடைய தேவைகளைச் சந்திக்க தக்க ஒரே ஒருவரை விடுத்து, அலைந்து திரிகிறார்கள் என்று பொருள். அவர்கள் அவரிடத்திலிருந்து புறம்திரும்பி முழுமையற்ற நிவாரணத்தைக் தேடுகிறவர்கள். இஸ்ரவேலர்கள் தேவனை விட்டு விக்கிரகங்களிடத்தில் திரும்பின போது, எரேமியா, “என் ஜனங்கள் இரண்டு தீமைகளைச் செய்தார்கள்; ஜீவத்தண்ணீர் ஊற்றாகிய என்னை விட்டு விட்டார்கள்; தண்ணீர் நிற்காத தொட்டிகளாகிய வெடிப்புள்ளத் தொட்டிகளைத் தங்களுக்கு வெட்டிக் கொண்டார்கள்,” என்று எழுதினார் (எரேமியா 2:13).

கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே நிறைவு இல்லை. கிறிஸ்தவர்கள் தேவனோடு தங்களுக்குள்ள உறவுமுறையை முழுமையாய்க் காணத்தேவையான அனைத்துமாக கிறிஸ்து இருக்கிறார். இந்த வசனப்பகுதியிலும் கொலோசெயர் 2:10லும் அஸ்திபாரமிட்டு அவர் சொன்னது, “அவருக்குள் நீங்கள் பரிபூணமுள்ளவர்களாயிருக்கிறீர்கள்.”

ஒப்புரவாகுதலின் அடிப்படை (1:20)

²⁰அவர் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கி, பூலோகத்திலுள்ளவைகள் பரலோகத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் அவர் மூலமாய்த் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக் கொள்ளவும்.

“அவர் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கி, பூலோகத்திலுள்ளவைகள் பரலோகத்திலுள்ளவைகள்” (1:20)

அடுத்ததாக, பவுல் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கின காரியத்தைக்குறித்துப் பேசினார். பாவங்களை மன்னிக்கும்படி இயேசு சிலுவையில் இரத்தம் சிந்தினார் (மத்தேயு 26:28), அதினாலே மனுக்குலம் தேவனோடு சமாதானமாயிருக்கக் கூடும். பாவமாகிய சுவர் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு தேவனுக்கு முன்பாக மனுஷர்கள் ஒன்றாகக் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டு சமாதானமடைய வேண்டும். இந்த நேரத்தில் உலகில் வாழ்ந்து கொண்டுள்ள, எவரும் இரத்தஞ் சிந்துதல் இல்லாமல் ஏன் தேவன்

பாவத்தை மன்னிப்பதில்லை என்று ஒருபோதும் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள் (எபிரெயர் 9:22). “ஜீவனுக்கு ஜீவன் கொடுக்கப்படவேண்டும்” என்ற கொள்கை அடிப்படையில் (யாத்திராகமம் 21:23; உபாகமம் 19:21) ஒப்புரவாகுதல் உட்படுத்தப்படலாம். பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் (ரோமர் 6:23). பாவத்தின் தண்டனையையும் சாபத்தையும் இயேசு தம் மீது சுமந்து கொண்டார் (கலாத்தியர் 3:13) அதினால் தமது ஜீவனாகிய இரத்தத்தைக் கொடுத்து பாவங்களுக்கு மன்னிப்பையும், ஒப்புரவாகுதலையும், நித்திய ஜீவனையும், தேவனிடத்தில் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்தினார்.

இயேசு பிறந்த போது தேவ தூதர்கள் சமாதானத்தைப்பாடி, “உன்னத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனுஷர்மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்று சொன்னார்கள் (லூக்கா 2:14). இயேசு தம்மைப் பின்பற்றி வருவோருக்கு உபத்திரவங்களில் சமாதானத்தை வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார் (யோவான் 14:27; 16:33). விசுவாசத்தில் செயலூக்கம் பெற்றவர்களுக்கு தேவனிடத்தில் சமாதானம் வருகிறது (ரோமர் 5:1; எபிரெயர் 11:6) அவர்களை “நன்மை செய்யவும்” ஏதுவாக்குகிறது (ரோமர் 2:10). ஆவிக்குரிய சிந்தையை உடையவர்கள் சமாதானத்தைக் காண்பார்கள் (ரோமர் 8:6), ஆனால் தீமை செய்வோர் சமாதானத்தின் வழியை அறியார்கள் (ரோமர் 3:17). ஒப்புரவாக்குதல் மூலம் வரும் சமாதானம் மனித வர்க்கத்துக்கு நற்செய்தியாக வெளிப்படுத்துப்பட்டது (ரோமர் 10:15; எபேசியர் 2:17).

வசனத்திற்கிடையில், பவுல் அவர் மூலமாய் என்பதைமறுபடியும் சொல்லி, பூலோகத்திலுள்ளவர்கள், பரலோகத்திலுள்ளவர்கள் யாவையும் என்று குறிப்பிடுகிறார். “உள்ளவை” மனிதர்களுக்கு மேலான ஒரு விசாலமான பதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட “வைகள்” மீட்கப்படுவதற்கு இயேசுவின் இரத்தம் ஏன் அவசியமாகிறது? பாவமன்னிப்பிற்காகத்தானே அவருடைய இரத்தம் சிந்தப்பட்டது (மத்தேயு 26:28). எல்லா சிருஷ்டிகளுமல்ல, மனுஷர் மட்டுமே பாவம் செய்தனர்.

இதற்கு ஒரு விளக்கம் என்னவெனில், ஆதாமின் பாவத்தினால், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்தின் மேலும், பூமி, சூரியசந்திர ராசிகள், நட்சத்திர கூட்டம் உட்பட அனைத்தின் மேலும் சாயம் வந்தது. சிலுவை மூலம் கிறிஸ்து இந்த சாபத்தை எடுத்துப் போட்டார், இப்படியாக ஆதாமின் பாவத்தினால் ஒற்றுமைக்குலைவு உண்டாக்கப்பட்டது என்ற தீர்மானத்துக்கு வருவது சாத்தியமே. இறுதி விளைவு சகலமும் மீட்கப்படுவதாயிருக்கும். சாபத்திற்கு (ஆதியாகமம் 3:17) முன்பு இருந்த பிரபஞ்ச ஒற்றுமையும் சிருஷ்டிகளுக்கிடையேயான சமாதானமும் கூட மீட்கப்படும் (ரோமர் 8:18-23). Herbert M. Carson பவுல் சொன்னதன் பொருள் இதுவே என்று ஆலோசனையாகக் சொல்லுகிறார்:

ஆனால் இந்த ஒப்புரவாகுதல் மனுஷர்களுக்கு மட்டும் அளவிடப்பட்டதல்ல. அது சர்வ சிருஷ்டிகளுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக பொருந்தக் கூடிய செயல். இங்கு பவுல் “சகல மனுஷர்களுக்கும்,” என்று சொல்லாதது குறிப்பிடத்தக்கது, அது அவருடைய வழக்கமான பேதனைகளுக்கு முரண்பாடாக உள்ளது, மாறாக யாவும் என்று குறிப்பிட்டார். இந்தச் சொற்றொடர் முடிவு பெறாத தொடர்

தேவனுடைய திட்டத்தை முழுமையுமாக தொடர்புபடுத்துவது. பாவமனுஷன் மட்டும் ஒப்புரவாகுதலைக் குறிப்பிடாமல், பாவத்தினால் ஏற்பட்ட மாயைக்கு உட்பட்டிருந்த சகல சிருஷ்டிகளுக்குமான ஒப்புரவாகுதல் (காண்க [ரோமர் 8:20-23]) அவை சிலுவையின் வல்லமைமிக்க பாவமன்னிப்புக்குரிய கனிகளை பகிர்ந்துகொள்ளுகின்றன.²¹

பவுல் பூலோகத்திலுள்ளவைகள் பரலோகத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் தமது மரணத்தினால் ஒப்புரவாக்கினார் என்று எழுதவில்லை, சிலர் அப்படிப்பட்ட முடிவுக்குத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய மரணம் பூலோகத்தில் உள்ளவைகளும் பரலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய யாவையும் ஒப்புரவாக வாய்ப்பளித்திருக்கிறது. இதன் பொருள் ஒப்புரவாகுதல் தேவைப்படுகிற யாவருக்கும் ஒப்புரவாக வாய்ப்பளித்துள்ளார். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் எதிர்த்து நிற்பவர்கள் மட்டுமே அவருடன் ஒப்புரவாக வேண்டியவர்கள், என்பதால் உலகப் பொருட்கள், விலங்குகள், மற்ற உயிர்வாழ் ஜீவன்கள் அனைத்துமே இதில் விலக்கப்படமுடியும். தேவனை வேதனைப்படுத்துபவைகள் பொல்லாத ஆவிகள், தேவதூதர்கள், மற்றும் மனுஷர்கள் (ஜனங்கள்). நல்ல தூதர்கள் ஒப்புரவாக வேண்டுவதில்லை. கெட்டதூதர்களும் பொல்லாத (அசுத்த) ஆவிகளும் ஒப்புரவாக வேண்டியது அவசியம். ஆகிலும் அவைகள் ஒப்புரவாக இயலாது. பாவம் நிறைந்த மனுஷன் மட்டுமே ஒப்புரவாக விடப்பட்டிருக்கிறான்.

ஒருவேளை பூமியில் வாழும் பாவமனுஷன் இயேசு மூலமாக சமாதானத்தைப் பெற வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருப்பதை புரிந்து கொள்ள கஷ்டம் ஏற்படாமலிருக்கலாம் - ஆனால் பரலோகத்தில், உள்ள (அல்லது இருந்த) வர்களில் யார் இயேசுவின் சமாதானத்தை கண்டு பிடிக்கக் கூடும்? தீட்டுள்ளவை எதுவும் பரலோகத்தில் தேவனுடைய வாசல்தலத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:27). மேலும், இயேசுவின் மீட்பின் செயலால் வரும் ஒப்புரவாக்குதலின் ஆலோசனை பாவம் செய்த தூதர்களுக்கும் கூட பொருந்தும் என்ற சொல்லப்படுவது பேதுரு பாவஞ்செய்த தூதர்களைக் குறித்து சொல்வதிலிருந்து முரண்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நியாயத்தீர்ப்பு நாளுக்கென்று அந்தகாரச் சங்கிலிகளினால் கட்டி நியாயத்தீர்ப்பு நாளுக்கென்று வைக்கப்பட்டுள்ளனர் (2 பேதுரு 2:4). அவர்கள் இப்பொழுது பரலோகத்தில் இல்லை, ஏனெனில் அவர்கள் “நரகத்திலே தள்ளப்பட்டு” (tartarosas) நேரடிப்பொருளில், - நியாயத்தீர்ப்பு நாளுக்கென்று காத்துக் கொண்டுள்ளனர். “நியாயத்தீர்ப்பு” என்று இங்கே குறிப்பிடப்படுவது “ஆக்கினைக்கு உள்ளாக்குவது” என்பது சிறப்பான மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கும், மத்தேயு 23:14ல் சொல்லப்படுவது போல இதுவே பொருள் (காண்க மாற்கு 12:40; லூக்கா 20:47; 23:40; ரோமர் 3:8; 13:2; 1 தீமோத்தேயு 3:6; 5:12; யூதா 4).

“சிருஷ்டிப்பின் வரிசையில்” உள்ள பொருளை மேலோட்டமாய் எடுத்துக் கொண்டு ஒப்புரவாகுதல் உட்படுத்தி காஸ்ன், பவுல் “பூலோகம்” என்று குறிப்பிடாமல், “பூலோகத்திலுள்ளவை” (பூமியின் “மேல்”) “பரலோகத்திலுள்ளவை” (பரலோகத்திற் “குள்” உள்ளவை) என்று

குறிப்பிட்ட உண்மையை அறியாதவராயிருக்கிறார். ஒப்புரவாகுதல் பூமியின் மேல் உள்ளவைகளுக்கும் பரலோகத்திற்குள் உள்ளவைகளுக்குமே ஒழிய, பூமிக்கும் பரலோகத்துக்குமல்ல, வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம் (மத்தேயு 24:35) வெந்து அழிந்து போகும் (2 பேதுரு 3:10-12). ஆதாம் ஏவாள் செய்த பாவத்தினால் பூமியின் மேல் வந்த சாபத்தை (ஆதியாகமம் 3:17) இயேசு ஒப்புரவாக்குவதில்லை.

பிலிப்பியர் 2:10ல், “பூமியின் கீழானவைகளை” பவுல் சேர்க்கவில்லை என கார்லன் கவனித்துள்ளார். “கீழானவை என்பது பொல்லாத சக்திகள்” என்று பொருள். இவைகளையும் உட்படுத்தி பவுல் பேசியிருந்தால், இயேசு சாத்தானுக்கும், அவனுடைய ஆவிகளாகிய தூதர்களுக்கும், சகல பொல்லாங்கானவர்களுக்கும் ஒப்புரவாகுதலை அளிப்பார் என்று அவர் போதித்திருக்க வேண்டும்.

தர்க்கரீதியான குழப்பம் யாதெனில் இயேசு ஒப்புரவாகுதலை பூமியின் மேல் இருக்கிறவர்களுக்கும் சிலுவைக்கு முன்பு மரித்தவர்களுக்கும் சாத்தியமாக்கினார் என்பது பவுலின் பொருள். இவர்கள், தங்களுடைய வாழ்நாள் காலத்தில், தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய பிரயாசப்பட்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் பாதாள உலகில், உன்னதங்களில் இருந்தவர்கள், இது இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் ஒப்புரவாக்குதல் சாத்தியப்படுத்தப்படுவதற்கு முந்திய செயல். அவருடைய பலியால், அவர்கள் தேவனுடன் ஒப்புரவானார்கள் (காண்க ரோமர் 3:25; எபிரேயர் 9:15). தாவீதைக் குறித்து பேதுரு சொன்னது போல (நடபடிகள் 2:34), இவர்கள் இன்னும் பரலோகத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை. ஆகிலும், அவர்கள் பூமிக்கு அப்பாற்பட்ட இடத்தில் இருப்பதால், அவர்கள் பரலோகத்தில் உள்ளவர்களாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் (எபேசியர் 6:12).

பவுல் இடங்களுக்கிடையே ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும், இதற்கு அவர் இரண்டு கிரேக்க முன்னிடைச் சொற்களை பயன்படுத்தினார்; *epi* (“மேல்”) என்பதை பூமியின் மேல் இருப்பவர்களுக்கும், மற்றும் *en* (“உள்ளே”) பரலோகத்தில் இருப்பவைகளுக்கும் பயன்படுத்தினார். பூலோகமே ஒப்புரவாகுதலைப் பெறுவதாக பவுல் குறிப்பிடாமல் “பூமியின் மேல்” வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் ஒப்புரவாகுதலைப் பெற வேண்டியவர்கள் என குறிப்பிட்டார். அதேபோல அவர் பரலோகத்தையே குறிப்பிட்டுப் பேசுவதில்லை, ஆனால் பரலோகத்திலிருப்பவர்களை - அதாவது, (Hades) பாதாளத்தில் இருப்பவர்களை, பூமிக்கு அப்பாற்பட்டதும் தேவன் வாசம் பண்ணுகிற இடமல்லாததுமான இடத்து மக்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

சில வேத வல்லுனர்கள் வசனம் 15லிருந்து 20 வரை இயேசுவைப் பற்றிய “பாடலாக,” பரிசீலிக்கின்றனர், ஆனாலும் அவை அதன் அமைப்பு ரீதியாக விசாலமாக வித்தியாசப்படுகின்றன. அது பாடலாக காட்சியளிக்கிறதோ இல்லையோ, இந்தப் பகுதி பவுலின் அடுத்த குறிப்புக்கு அஸ்திபாரமிடுகிறது.

Hay என்பவர் இயேசுவின் உச்சக்கட்ட தகுதியாம்ஸங்களின் அடையாளத்தை விளக்கப்படுத்துகிறார்:

குமாரனைக் குறித்து விளக்கம் ஒரு சாயல் (வசனம் 15) கிறிஸ்தவர்கள்

தங்களுடைய சிருஷ்டிகளின் சாயலைக் கொண்டிருப்பது பற்றி சொல்லப்படுகிறது (3:10, 11). அவரே சலைக்குத் தலையாயிருக்கிறார் எனும் உரிமை கோரல் (1:18), மேற்கொண்டு 2:10, 19ல் விளக்கப்படுகிறது, குமாரன் எல்லாவற்றுக்கும் முதல்வராயிருக்கிறார் எனும் வாக்கியம் (1:18) வசனங்கள் 1:28; 2:3, 6-7, 17, 19; 3:3, 11; 4:1 ஆகியவைகளில் இதே போன்று பிரகனப்படுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் மரணமே இரட்சிப்பின் மூல ஆதாரம் என்ற நிச்சயம் படுத்துதல் ஆனது, 1:20ஐ 1:14, 22; 2:11-15 மற்றும் 3:13 வுடன் இணைக்கிறது. சபையானது கிறிஸ்துவின் சரீரமாயிருக்கிறது என்ற சிந்தனையானது 1:24 மற்றும் 2:19ல் மறுபடியும் தேன்றுகிறது. கிறிஸ்துடனே கூட மரித்து உயிர்த்தெழுதலின் உறுதி (2:12-13, 20; 3:1, 5), “மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்போதாவர்” என்பதின் பொருளை விளக்கப்படுத்துகிறது (1:18). தேவதூதர்களாகிய வல்லமைகளைக் குறித்து பேசும் 1:16ல் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளைக் குறித்து 2:8, 15, 18, மற்றும் 20ஆகிய வசனங்களில் பேசப்படுகிறது. குமாரனைக் குறித்த அடையாளம், இப்பிரபஞ்சத்தில் எதிரொலிக்கும் காட்சி 1:15-20ல் வலியுறுத்தப்படுகிறது, சுவீசேஷம் எங்கும் அறிவிக்கப்படுவது ஏன் என்று விவரிக்கிறது (1:6, 23, 27-28; 3:11; 4:3-6). இறுதியாக பாடலின் நேர்மறை காட்சியில் உலகம் தேவனுடைய படைப்பாகவும் 2:16-23 ல் கள்ளப்போதகர்களின் சமய வாதக் கொள்கைக்கு எதிராகவும் 3:5-4:6ல் உலக ஜீவியத்தையும் குறித்து நேர்மறை உபதேசத்தையும் கொடுக்கிறது.²²

“யாவையும் அவர் மூலமாய்த் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக் கொள்ளவும்” (1:20)

தேவனுடைய பரிபூரணமெல்லாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறது என்று சொன்ன பின்பு, இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் ஒப்புரவாகுதலின் சாத்தியத்தை பிதா செய்ததாக பவுல் உறுதியளித்தார். யாவையும் அவர் மூலமாய் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக் கொள்ளவும் என்பது இரண்டு உண்மைகளைக் குறிப்பிடுகிறது: (1) பாவத்தினால், மனித வர்க்கம் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அந்நியமாக்கப்பட்டது, மேலும் (2) இயேசு மூலமாக நட்புறவை சாத்தியமாக்கியது தேவனே. தேவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே பாவம் ஒரு பெரும்பிளவை ஏற்படுத்துகிறது. அது தேவனிடத்திலிருந்து மனிதனைப் பிரித்து, அவருடன் உள்ள உறவை முறிந்து, அவனை தேவனுக்கு சத்துருவாக்குகிறது (ஏசாயா 59:1, 2; எபேசியர் 2:12, 13; யாக்கோபு 4:4). சகல மனிதரின் தேவைகளும் தேவனிடத்தில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி அவருடைய சிநேகிதராக வேண்டும் என்பது தான். தன்னுடைய விசுவாசம் மற்றும் செயலால் தேவனுக்கு சிநேகிதன் என்று அழைக்கப்பட ஏதுவாக்கப்படும் நபருக்கு ஒரு உதாரணமாக வாழ்ந்தவர் ஆபிரகாம் (யாக்கோபு 2:22, 23).

ஒப்புரவாக்கப்படுதல் கிறிஸ்துவின் பரிபூரணத்தில் காணப்படுகிறது. தேவனுடைய பிரியத்தின்படி இது ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. Hay என்பவர் எழுதியதாவது,

வசனம் 20ல் பேசப்படுகிற முற்றுப்பெறாத வார்த்தையான “ஒப்புரவாக்கிக் கொள்ளவும்” என்பது இலக்கண ரீதியாக ... வசனம்

19ல் பேசப்படுகிற “வாசமாயிருக்கவும்” எனும் வார்த்தைக்குச் சமமானது, இரண்டுமே முற்றுப்பெறாத வார்த்தையின் நிறைவு வார்த்தையாக “பிரியமாயிற்று” என்று சொல்லுகிறது. தேவன் தமது சகல பரிபூரணத்தாலும் குமாரனுக்குள் குமாரன் மூலமாக வெளிப்படுத்துவது அவருக்குப் பிரியமாயிற்று, இந்த எடுத்துக்காட்டு 2 கொரிந்தியர் 5:19ஐ ஒட்டி வருகிற, “தேவன் உலகத்தை கிறிஸ்துவுக்குள் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக் கொண்டார்” என்ற வாக்கியத்தை தெளிவாகக் காட்டுகிறார், இதிலே சில குறிப்பான அடையாளங்கள் வித்தியாசப்பட்டாலும் கூட அப்படிச் சொல்லுகிறார். ஒப்புரவாகுதல் எனும் பதம் 1:20ல் சொல்லப்படுவதிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டது கிரேக்க வார்த்தை (Gk. *apokatalassein*) வேறெந்த பழங்கால கிரேக்க இலக்கியத்திலும் காணப்படவில்லை, 2 கொரிந்தியர் 5:18-19; ரோமர் 5:10 ஆகிய இடங்களில் பவுல் பயன்படுத்துவதிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டிருக்கலாம் (Gk. *katalassein*).²³

“ஒப்புரவாக்கப்படுதல் என்றால் இரண்டு தரத்து மக்களைப் பிரித்துவைக்கிற நடுச்சுவரை அப்புறப்படுத்துவதால் அவர்கள் நண்பர்களாக மாற ஏதுவாக்குகிறது.” இயேசு தமது பகுதியில் இதை சாத்தியமாக்கி விட்டார், பாவமாகிய நடுச்சுவரைத் தகர்த்து மனுக்குலத்தின் பாவங்களை சிலுவையிலே சுமந்தார் (1 பேதுரு 2:24). ஒப்புரவாவதற்கு இயேசுவின் சித்தத்தை செயல்படுத்துவது மனிதனின் கடமையாகும். கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் மனிதனை சந்திக்கிறார், அப்பொழுது ஒப்புரவாக்கப்படுதல் சாத்தியமாக்கப்படுகிறது (2 கொரிந்தியர் 5:19). பாவத்தின் சாபத்தை தம்மேல் ஏற்றுக் கொண்டு மனித குலத்திற்காக பாவமானார் (கலாத்தியர் 3:13; 2 கொரிந்தியர் 5:21). அடுத்த செயல்பாடு ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவர்களின் கடமையைப் பொருத்தது ஒரு நபர் தேவனுடன் ஒப்புரவாக்கப்படுவதற்கு கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும் (2 கொரிந்தியர் 5:20; கலாத்தியர் 3:26, 27). தேவன் தமது ஒப்புரவாகுதலின் கிரியையை இயேசு மூலமாக நிறைவேற்றினார் இதற்குமேலும் அவர் எதுவும் செய்யப் போவதில்லை.

ஆதாம் ஏவாளின் பாவத்தின் அடிப்படையில் மனித வர்க்கம் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்படவில்லை. நமக்கு நாமே பிரிவினையை ஏற்படுத்திக் கொண்டோம் (ஆதியாகமம் 3:23, 24). நன்மை தீமை எதுவுமறியாமல் குழந்தைகள் உலகத்தில் பிறக்கின்றன (உபாகமம் 1:39). எது சரி எது தவறு என்ற விஷயத்தில் அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாமலிருப்பதால் அவர்களிடத்தில் பாவம் என்பது இல்லை (யோவான் 9:41). பரலோக ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது (மத்தேயு 19:14). ஒவ்வொருவரும் தங்களது சொந்த பாவங்களினிமித்தம் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் (ஏசாயா 59:1, 2; யாக்கோபு 1:14). இயேசு ஜனங்களை அவர்களுடைய பாவத்திலிருந்து இரட்சிக்கும்படி வந்தார் (மத்தேயு 1:21; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது). பேதுரு ஜனங்களை ஞானஸ்நானம் பெறும்படிச் சொல்லி, “உங்கள் பாவமன்னிப்பிற்கென்று” எனக் குறிப்பிட்டார் (நடபடிகள் 2:38), மற்றும் பவுலிடத்தில் “... ஞானஸ்நானம் பெற்று, உன்

பாவங்கள் போகக் கழுவுப்படு” என்று சொல்லப்பட்டது (நடபடிசுள் 22:16). ஆதாமின் பாவத்திலிருந்தோ அல்லது சுதந்தரித்துக் கொண்டு வந்த ஆதாமின் பாவத்திலிருந்தோ மன்னிக்கப்படும்படி யாருக்கும் எப்பொழுதும் சொல்லப்பட்டதில்லை.

1:6, 23 ல் குறிப்பிட்டுள்ளபடி “யாவும்” என்பது இப்பிரபஞ்சத்தின் சாத்தியமான யாவும் என்று பொருளல்ல, கிரேக்க வசனப்பகுதியில், குணப்பெயர்ச் சொல்லாகிய *pania*, என்ற வார்த்தை மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இதன் பொருள் காணப்படுகிற “யாவும்.” அனைத்துப் “பொருள்களும்” என்ற வார்த்தை கிரேக்க வசனப்பகுதியில் காணப்படுவதில்லை. ஆனால் அந்த வார்த்தையின் அமைப்புப்படி அப்படி பொருள்படுகிறது.

“யாவும்” எனும் வார்த்தை மாமிச ரீதியான உலகத்தையோ ஜீவராசிகளான பிராணிகளையோ, அல்லது வேறு சிருஷ்டிகளையோ உட்படுத்திப் பேசுவதில்லை, ஏனெனில் அவைகள் தங்களை தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்து நிற்கும் செயல் எதையும் செய்யவில்லை. தங்களைத் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கக் கூடிய அளவுக்கு பாவம் செய்த “யாவரையும்” பவுல் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும், இப்படியாக அவர்களுக்கு ஒப்புரவாகுதல் அவசியமாகிறது. தேவனிடத்தில் சரியான உறவுமுறையைக் கொண்டுள்ளவர்களை ஒப்புரவாக்கும்படி இயேசு வரவில்லை (மத்தேயு 9:13), மாறாக “இழந்து போனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும்” மனுஷ குமாரன் வந்தார் (லூக்கா 19:10). முழு பிரபஞ்சத்திலும், மனுஷர்கள் மட்டுமே தேவனோடு ஒப்புரவாக வேண்டிய அவசியத்திலிருக்கிறார்கள், ஒப்புரவாகுதலை அவர்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கவும் முடியும். “யாவும்” என்பது இயேசு, வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டுள்ள, இனியும் வாழப்போகிற ஜனங்கள் யாவருக்கும் ஒப்புரவாகுதலை சாத்தியமாக்கினார் என்று பொருள்படுகிறது.”

சிலர் “யாவும்” என்பதை பிரபஞ்சம் முழுவதற்குமான இரட்சிப்பைக் குறிப்பதாக வலியுறுத்துகின்றனர். எல்லாருமே நிபந்தனையற்ற முறையில் தேவனிடத்தில் ஒப்புரவாவார்கள் என்று பவுல் குறிப்பிடவில்லை. ஒப்புரவாகுதல் இயேசுவின் மூலம் சாத்தியமாக்கப்பட்ட போதிலும், அதைப் பெற்றுக்கொள்ள பதில் செய்யல் அவசியமாகிறது. தேவனிடத்தில் ஒப்புரவாகும்படி பவுல் கொரிந்தியர்களை வேண்டினார் (2 கொரிந்தியர் 5:18-20). தமக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களை இயேசு இரட்சிக்கிறார் (எபிரெயர் 5:9). கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு நித்திய தண்டனையை அளிக்கிறார் (2 தெசலோனிகேயர் 1:7-9). இயேசு இரண்டு வேறுபட்டு சென்று செரும் இடங்களை குறிப்பிட்டார்: “அழிவு” மற்றும் “ஜீவன்” (மத்தேயு 7:13, 14); “நித்திய தண்டனையும்” “நித்திய ஜீவனும்” (மத்தேயு 25:46); “ஜீவனுக்கென்று உயிர்த்தெழுதல்” மற்றும் “ஆக்கினைக்கென்று உயிர்த்தெழுதல்” (யோவான் 5:29).

உலகளாவிய இரட்சிப்பு எனும் கள்ள உபதேசம் சபையின் எழுத்துக்களின் காலத்தில், ஆதிகாலத்தில் போதிக்கப்பட்டன. “ஆரிஜென்” என்பவர்தான் முதல் முறையாக மக்கள் அனைவரும், முடிவில் மீட்கப்படுவார்கள் என்று போதித்த முதல் கிறிஸ்தவ போதகர். அவர்தம் இளமைப் பிராயத்தில் எழுதிய புத்தகமாகிய *De Principiis* என்பதில் “உலகளாவிய, வகையில், முடிவில்

மக்கள் அனைவரும் மீட்கப்படுவார்கள்” என்று எழுதினார்.”²⁴

பயன்பாடு

கிறிஸ்துவின் மகத்துவம் (1:15-19)

கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்தையும் தன்மையையும் சொல்லி அவருடைய மகத்துவத்தை பவுல் விவரிக்கிறார். கொலோசையர்களை இந்த வார்த்தைகளால் ஊக்கப்படுத்தி கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க இந்தத் தகவல்களை அவர்களுக்கு அளிக்கிறார். கிறிஸ்துவின் மகத்துவத்தின் விவாதத்தை நான்கு பாகங்களாக பிரித்துக் காணலாம்: அவர் எப்படிப்பட்டவராயிருக்கிறார், அவர் என்ன செய்தார் என்ன செய்து கொண்டுள்ளார், அவருடைய ஸ்தானம் என்ன, மற்றும் அவருடைய உச்சகட்ட அதிகாரம் ஆகியவை.

(1) கிறிஸ்து எப்படியிருக்கிறார். அவர் தேவனுடைய தம்சுருபமாயிருக்கிறார் (2 கொரிந்தியர் 4:4). இயேசு உலகில் பிரவேசித்து பிதாவின் மகிமையைக் காட்டி தேவன் எப்படியிருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்தினார் (யோவான் 1:14, 18). அவர் அப்போஸ்தலர்களிடம் தம்மைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான் என்று சொன்னார் (யோவான் 12:45; 14:9). இது எப்படியென்றால் பிதாவானவர் இயேசுவிலும் இயேசு பிதாவிலும் இருப்பதால் (யோவான் 10:38; 14:10, 11; 17:21).

ஒருவரும் ஒரு போதும் தேவனைக் கண்டதில்லை (யோவான் 1:18), ஏனெனில் அவர் மனுஷரில் “ஒருவரும் சேரக் கூடாத ஒளியில் வாசம் பண்ணுகிறவரும், மனுஷரில் ஒருவரும் கண்டிராதவரும், காணக் கூடாதவருமாயிருக்கிறவர்” (1 தீமோத்தேயு 6:16). பிதாவானவர் காணக் கூடாதவராயிருக்கிறபடியால், இயேசு மூலமாக அவர் தம்மை அறியப்பண்ணினார், அவர் (இயேசு) எல்லாவற்றிலும் பிதாவைப் போலவே இருந்தார் (எபிரெயர் 1:3).

தேவன் தம்மைத் தமது சிருஷ்டிகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார், அவைகள் அவருடைய மகத்துவத்தின் வல்லமையையும் மகிமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன (சங்கீதம் 19:1; ரோமர் 1:20). எப்படியிருப்பினும், இது மாத்திரம் அவருடைய முழுமையான குணாதிசயத்தை அறியப்பண்ணுவதில்லை. நாம் இயேசுவின் தன்மையை உள்நோக்கிப் பார்க்கும் போது நாம் தேனுடைய தன்மையை அறிந்து கொள்வோம்.

தேவனை அறிவதே நாம் பெற்றுக் கொள்கிற முக்கியமான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதாகும். நம்முடைய நித்திய ஜீவன் நாம் அவரை அறிவதிலே அடங்கியிருக்கிறது (யோவான் 17:3). நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செயலுக்கம் கொடுக்கப்படுகிறோம் மேலும் நாம் அவரை அறிகிற போது பாவத்தை விட்டு விலகி நிற்போம் (1 யோவான் 2:3-5; 3:6). மனித வாக்கம் நிலைத்திருப்பதன் உயரம் தேவனை அறிவதன் மூலம் வருகிறது (எரேமியா 9:23, 24). இயேசு தேவனுடைய தன்மையைக் கொண்டிப்பதால், பிதாவுக்கு செலுத்துகிற அதே கனத்தை அவருக்கும் செலுத்துகிறோம் (யோவான் 5:23).

(2) இயேசு செய்தது என்ன செய்துகொண்டிருப்பது என்ன. இயேசு சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தவராதலால் அவருக்குரிய பயபக்தியை செலுத்த வேண்டும். அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார். தேவனுடைய தெய்வீகத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார். யோவான் தமது சவிசேஷத்தை இயேசு சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தார் என்று துவங்குகிறார்.

சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர் (வசனம் 15) என்று குறிப்பிட்டதால், இயேசு சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் என்று பவுல் போதிக்கவில்லை; மாறாக, அவரே ஆரம்பத்தைத் துவக்கிவைத்தவர். சிருஷ்டிப்புக்கு துவக்கமும், மூலகாரணியும் அவர்தான். ஆதியிலே இயேசு முதலாவதாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டவரல்ல, அவர் எல்லாவற்றுக்கும் முதலானவர், சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தவர், ஆரம்பம் துவங்கின போது அவர் பிதவோடு இருந்தார்.

அவர் சர்வத்தையும் தமது வல்லமையுள்ள வசனத்தினாலே தாங்குகிறவராயிருக்கிறார் (எபிரெயர் 1:3). அந்த வசனம் (வார்த்தை) சர்வத்தையும் சிருஷ்டித்தது (எபிரெயர் 11:3) அதே வார்த்தை தான் சர்வத்தையும் தாங்குகிறது. அவருடைய வசனம் தற்போதைய பிரபஞ்சத்தை அழிவு வரைக்கும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது (2 பேதுரு 3:5-7).

இயேசு தமது வசனத்தின் வல்லமையை (எபிரெயர் 4:12) சர்வத்தையும் சிருஷ்டித்ததின் மூலம் விளங்கப் பண்ணினார். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நாம் அவரது வசனத்தில் உறுதியான நம்பிக்கையை வைக்கலாம். அவர் என்ன செய்வதாகச் சொன்னாரோ அதை அவரால் செய்ய முடியும். அவருடைய வசனத்தின் மூலம் நாம் இரட்சிப்படைய முடியும் (யாக்கோபு 1:21) மற்றும் இரட்சிப்பினால் வருகிற சகல ஆசீர்வாதங்களையும் கண்டடையக் கூடும்.

(3) இயேசுவின் ஸ்தானம். சகலமும் அவருக்கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. சிருஷ்டிப்புக்கு முன்பே பிதாவானவர் தமது தீர்மானத்தின்படி கிறிஸ்துவின் உயர்வில் விருப்பங்கொண்டிருந்தார் (நடபடிகள் 2:23; எபேசியர் 1:4; 1 பேதுரு 1:19, 20). இந்த நிகழ்வால் இயேசு மகிமைப்பட்டப் போகிறவராயிருந்தார். மற்றெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவருக்கு அளிக்கப்படும் கனம் மனிதக் குலத்துக்காக அவர் மரித்து இரட்சிப்பை அருளியதன் மூலம் வரவிருந்தது (பிலிப்பியர் 2:8-11).

நாம் நமக்காக அல்ல இயேசுவுக்காக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம், நமது வாழ்வின் நோக்கம் அவரைப் போற்றி, கணப்படுத்தி, அவருக்கு ஊழியம் செய்வது தான். அவருடைய மகிமைக்காக நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டோம். இயேசு ஜீவித்ததைப் போல நாமும் ஜீவிப்பதால், நமது முன் உதாரணத்தின் மூலம் (1 யோவான் 2:6), அவருடைய தன்மையின் அழகை நாம் மற்றவர்களுக்குக் காட்டுகிறோம்.

அவர் எல்லாவற்றுக்கும் முந்தினவராயிருந்தார். அவர் ஆதியில் பிதாவோடு அநாதி நாட்களின் பூர்வீகமாய் இருந்தார் (மீகா 5:2). ஒரு ஜீவன் ஆரம்பமோ முடிவோ இல்லாமலிருக்கிறார் எனும் கருத்து நம்முடைய அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. நாம் காணுகிற யாவும் தொடர்ந்து எப்பொழுதும் இருந்தது என்றோ, இனியும் எப்பொழுதும் இருக்கும் என்றோ கூறமுடியாது.

இயேசு நாம் காணக் கூடாத பரலோகத்திலிருக்கிறார் (2 கொரிந்தியர் 5:1).

அவர் நித்தியமானவராயிருப்பதால் நமது நித்திய ஜீவனுக்காக நாம் அவரையே சார்ந்திருக்க முடியும். கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன் வைக்கப்பட்டுள்ளது (யோவான் 3:36; 1 யோவான் 5:11, 12). நாம் அவருக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது அவரில் பிரவேசிக்கிறோம் (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27).

அவருக்குள் சகல பரிபூரணமும் வாசமாயிருக்கிறது. இயேசு மட்டுமே ஜீவனை வரச் செய்யக்கூடும், தற்கால பரிபூரண ஜீவனைக் கொடுக்க முடியும் (யோவான் 10:10). பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவரையே சார்ந்திருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தால் நாம் அவரில் தரித்திருந்து அவருக்கு ஊழியம் செய்து, நமது வாழ்க்கையில் முதலாவது அவருடைய ராஜ்யத்தையும் வைக்க வேண்டும் (மத்தேயு 6:33).

(4) இயேசுவின் உச்சக்கட்ட அதிகாரம். அவரே சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தினவரும் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறானவருமாயிருக்கிறார், அதினால் எல்லாவற்றிலும் அவர் முதல்வராயிருக்கிறார், யூதக்டும்பத்தில் முதலில் பிறக்கும் மகன் மிக உயர்ந்த மரியாதைக்குரிய உயர்ந்த ஸ்தானத்தைப் பெறுவான். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகலத்திலும் உள்ள தொடர்பால் கிறிஸ்துவுக்கு இந்த ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பிதாவானவர் மட்டுமே அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கவில்லை (1 கொரிந்தியர் 15:27). பிரபஞ்சத்தின் மீதி அவ்வளவும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது.

ஒருமுறை அவர் மரித்திருந்த போதிலும், இப்பொழுது ஜீவிக்கிறார்; ஏனெனில் அவர் மரணத்தை வென்றார். மரித்த எல்லாருக்கும் மேலான ஸ்தானத்தை அவர் பெற்றிருக்கிறார், அவருக்கு முதல் ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதே சத்தியத்தைத்தான் பவுல் போதித்து, அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் மூலமாகவும் பரமேறுதல் மூலமாகவும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான இடம் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது, மேலும் சகலமும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டது என்றார்.

மரணம் அவரை பிடித்து நிறுத்த இயலவில்லை (நடபடிகள் 2:24). தமது ஜீவனைக் கொடுக்கவும் மீண்டும் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் அவர் அதிகாரமுடையவராயிருக்கிறார் (யோவான் 10:18). அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் மூலமாக மரித்தோரைத் தாம் எழுப்பக்கூடிய வல்லமை தமக்கு இருப்பதை உறுதியளித்தார்.

மனித வல்லமை எதுவும் இயேசுவின் வல்லமையை மேற்கொள்ள இயலாது. நாம் அவரை நமது கர்த்தராக குருவாகக் கணப்படுத்தி கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்கள், ஏனெனில் எந்த ஒரு மனிதனோ தேவதூதனோ இயேசுவுக்கு எதிராக செயல்படமுடியாது. கிறிஸ்து தம்முடைய ஏவப்பட்ட முகவர்கள் மூலம் அளித்த வெளிப்பாடுகளுக்கு முரணாக போதித்தால், பரலோகத்தின் சாபம் அவர்கள் மேல் தங்கியிருக்கும் (கலாத்தியர் 1:8, 9).

கிறிஸ்துவே சரீரமாகிய சபைக்குத் தலையானவர். அவர் யாராக இருக்கிறார் என்பதால், சபை அவரைத் தலையாக மதிக்க வேண்டும். மனித தலைக்கும் சரீரத்துக்குமிடையே உள்ள உறவுமுறை இயேசுவுக்கும் சபைக்கும் இடையேயுள்ள உறவுமுறையாக சித்தரிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையில் அங்கமாயிருக்கிற நாம், நம்முடைய ஆவிக்குரிய தலையாக அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (எபேசியர் 5:24). இயேசுவுக்கு நாம்

செலுத்தும் கனத்தை வேறு ஒரு நபருக்கோ அல்லது கூட்டத்திற்கோ காட்டக் கூடாது. இயேசு மட்டுமே நமக்கு மேலான தலையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சாரம்ஸமாகச் சொல்லின் கிறிஸ்து தேவனுடைய சாயலாக இருக்கிறார், அவர் மூலமாக அவருக்கென்று சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது, மற்றும் அவர் தம் உச்சக்கட்ட அதிகாரத்தை கையாளுகிறார். இதினால் நாம் அவரைக் கனப்படுத்த வேண்டும், அவரை அறிகிற அறிவை அடைய வேண்டும், அவருடைய வல்லமையில் நாம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் தகுதியாம்ஸங்கள் (1:15, 17-19)

இப்பிரபஞ்சத்தில் இயேசுவைச் சார்ந்து கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ஜீவியத்தைக் கட்ட வேண்டும். இது நமது எண்ணங்களை மாத்திரமல்ல நமது செயல்களிலும் கூட தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். இயேசு யாராக இருக்கிறார் என்பதால், நாம் அவருக்கு முழுமையான கடமை யுணர்வோடு கூடிய கனத்தைச் செலுத்த வேண்டும், அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தலின் இந்தக் கட்டத்தின் பொருள் நாம் கள்ளப் போதகர்களையும், (ஒழுங்கீன) அழிவுச் செயல்களையும், நமது கவனத்தை திசை திருப்பும் செயல்களையும் - தன்னில் தானே தவறான கிரியைகளை கொண்டவைகளையல்ல, கிறிஸ்துவுக்கு சேவை செய்யும் நம்முடைய சிந்தையைக் கறைப்பவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

இயேசு தேவனுடைய தற்சொருபம் (வசனம் 15). இயேசு பிதாவின் தன்மையை வெளிப்படுத்த வந்தார் (யோவான் 1:18). “என்னைக் காண்கிறவன் என்னை அனுப்பினவரைக் காண்கிறான்” என்று இயேசு போதித்தார் (யோவான் 12:45); “என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்” என்றும் சொன்னார் (யோவான் 14:9). கிறிஸ்து “அதரிசனமான தேவனுடைய தற்சுருபமாய்” இருக்கிறார் என்று சொன்ன பின்பு, பவுல் அதே கருத்தை “தொடர்ந்து, ... தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் முகத்திலுள்ள தமது மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியைத் தோன்றப் பண்ணும் பொருட்டாக, எங்கள் இருதயங்களிலே பிரகாசித்தார்” என்று கூடுதலாகச் சொன்னார் (2 கொரிந்தியர் 4:4, 6).

இயேசு சுத்தமுள்ளவரும், பரிசுத்தமானவரும், அன்புள்ளவரும், இரக்கமுள்ளவராகவுயிருந்தார். அவருடைய தகுதியாம்ஸங்களெல்லாம் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களிடத்தில் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளத்தக்க முன்மாதிரியாயிருந்தவைகள். தேவனுடைய பரிசுத்த குணாதிசயங்களை நாம் முன்னேற்ற பாதையில் கொண்டு செல்லவேண்டியவர்கள். அவரைப் பின்பற்றும்படிக்கு நமக்கு தம்மையே முன்மாதிரியாகக் கொடுத்துத்திருக்கிறார் (1 பேதுரு 1:16). இயேசு நடந்து கொண்டது போல் நாமும் நடக்கும் போது (1 யோவான் 2:6), நாமும் தேவனைப்போல் மாறுகிறோம்.

இயேசு சிருஷ்டிப்பின் முதற்பேறானவராயிருக்கிறார் (வசனம் 15), “முதற்பேறானவராக,” இயேசு தேவனுடைய குடும்பத்தில் மிக பெரிய கனத்தைப் பெற்றிருக்கிறார், “அநேக சகோதரர்களுக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கிறார்” (ரோமர் 8:29). கிறிஸ்தவர்கள் “கிறிஸ்துவுடனே கூட உடன் சுதந்தர்களாயிருக்கிறார்கள்” (ரோமர் 8:17). இயேசு தமது

முன்மாதிரியை அநேகர் பின்பற்றும்படி அவர் மனுஷீகத்தில் வந்தார் (எபிரெயர் 2:14, 17). நாம் அவருக்காக வாழ்வோமானால் அவரோடே கூட வாழ்வோம். அவர் நம்முடைய மூத்த சகோதரராயிருக்கிறார், ஏனென்றால் அவர் தம் பின் சந்ததிக்கு அக்கறை கொண்டு, நம்முடைய தேவைகளை சந்திக்கிறார், நமக்காக கவனம் செலுத்துகிறார். நாம் அவருடைய நற்கீர்த்தியையும், இரக்கத்தையும், அன்பையும் கண்டு அதிசயிக்கிறோம்.

பொதுவாகவே, இளைய பிள்ளைகள் தங்கள் குடும்பத்தில் முதலில் பிறந்தவர்களை உயர்வாக நினைப்பார்கள். அவர் வழக்கமாக பெரிதான வளர்ச்சியையும் அதிகமான அனுபவத்தையும் உடையவராய், ஆழமான உள்நோக்கிற்கும் சிறப்பான திறமைக்கும் நடத்திச் செல்பவராயிருப்பார். அவர் தம் இயல்பான கனத்தை வினையமாக சிந்திப்பாரானால், தமது இளைய சகோதர சகோதரிகளுக்கு தம்மை ஒரு முன்மாதிரியாக மாற்றிக் கொள்வார். இப்படிப்பட்ட மதிப்பை இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுகிற ஒவ்வொருவரிடத்திலிருந்தும் பெற வேண்டும்.

இயேசு எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினவராயிருக்கிறார் (வசனம் 17). இயேசு “அநாதியாய் பூர்வீக நாட்களிலிருந்திருக்கிறார்” மற்றும் “ஆதியிலே அவர தேவனோடு இருந்திருக்கிறார்” (மீகா 5:2; யோவான் 1:2; 17:5), ஆதலால் அவருக்கு நித்தியமான தன்மையுண்டு. கடந்த நித்தியத்தினூடே பிதாவோடு பிரசன்னமாகியிருந்த செயல் பிதாவின் ஞானம் அனைத்தையும் அவர் பெற்றிருக்கிறார் என்று பொருள்படுகிறது. பிதாவினுடையதெல்லாம் இயேசுவுக்குரியது, இயேசுவுக்குரியதெல்லாம் பிதாவுக்குரியது (யோவான் 17:10). இந்தக் காரணத்தால், மனித வர்க்கத்தின் நித்திய ஜீவனுக்கான அறிவை தெய்வீகம் பகிர்ந்து கொள்ள இயேசுவே மூலகாரணி என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்கு உறுதியளிக்கப்படுகிறது (யோவான் 12:49, 50; 17:8).

இயேசுவுக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது (வசனம் 18). சிருஷ்டிகராக, சகல சிருஷ்டிக்கும் முதற்போனவராக, எல்லாவற்றுக்கும் முந்தினவராக, எல்லாவற்றையும் தாங்கக் கூடியவராக, எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வராக கிறிஸ்து இருக்கிறார். அவர் யார் என்பதாலும் பிரபஞ்சத்தில் அவருக்குள்ள ஸ்தானம் எப்படிப்பட்டது என்பதாலும் அவரைத் தவிர கிறிஸ்தவர்களுடைய வாழ்க்கையில் வேறொருவருக்கும் இடமில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மேலான அதிகாரத்தை பிதா மட்டுமே கொண்டிருக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 15:27). இயேசுவுக்கு முன் வேறெதற்கு முன்னிடம் கொடுத்தாலும் அது அவருடைய சரியான இடத்தை கொள்ளையிடுவதாகும். அவர் மனுஷர்களுக்கு மேலானவர் (யோவான் 17:2), பூமியிலும் வானத்திலும் உள்ள அதிகாரங்களுக்கு மேலானவர் (எபேசியர் 1:20, 21), தேவ தூதர் சேனைக்கு மேலானவர் (1 பேதுரு 3:22).

அவருடைய ஸ்தானமாகிய “முதல் இடம்” சபைக்கும் சம்பந்தப்படுத்தப்படுகிறது, ஏனெனில் சபைக்கும் தலையாயிருக்கிறார் (எபேசியர் 1:22, 23; 5:23). கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் சரீரத்தின் அங்கங்கள் தலையாகிய இயேசுவையே நோக்கிப் பார்க்க வேண்டியவர்கள். சரீரமானது பராமரிக்கப்படவும் வழிநடத்தப்படவும் தலையை நோக்கி பார்க்க வேண்டும், தலையும் சரீரத்தின் நலனில் அக்கரையாக இருக்கிறது.

இயேசு சகல பரிபூரணத்தையும் தம்மிலே தாம் கொண்டுள்ளார் (வசனம் 19). பிரபஞ்சத்தின் - உலகமோ பரலோகமோ - அனைத்தின் தேவைகளும் - இயேசுவிலே சந்திக்கப்படுகிறது. மனித இருதயத்தின் ஒவ்வொரு தேவையும் விருப்பங்களும் அவருக்குள் நிறைவேறுவதைக் காணக் கூடும். சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள் வாசமாயிருக்கிறது; தேவை எதுவாயினும், பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் ஆவிக்குரிய ரீதியிலோ மாமிச ரீதியிலோ, இருக்கும் தேவைகளை அவர் அளிக்கிறார்.

கிறிஸ்துவின் ஊழியம் (1:16-18)

ஆதியிலே கிறிஸ்து சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தார் (வசனங்கள் 16, 18). அவர் ஜீவன் மற்றும் பொருளின் ஆதாரமூலமாக இருக்கிறார். இந்த பிரபஞ்சத்தில் அவரில்லாமல் எதுவும் இருக்க வரவில்லை (யோவான் 1:3). ஒரு சிருஷ்டிகராக, அவரைப் பற்றி அவரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த மனிதன் உண்டாக்கும் எந்த விதமான சரீரத்தோற்றத்தையும் அவர் கொண்டிருப்பதில்லை. அறிவுக் கூர்மையற்ற எந்த ஒரு பருப்பொருளாலும் தேவன் உருவாக்கப்படுக் கூடாது ஏனெனில் புத்திக் கூர்மையுள்ளவைகள் தங்களுடைய நிலைபாட்டிற்கு அவரையே காராணியாகக்காட்ட வேண்டியவர்கள் என்று பவுல் நிச்சயப்படுத்தினார் (நடபடிகள் 17:29). சிருஷ்டி சிருஷ்டிகரைக் காட்டிலும் ஒரு போதும் பெரிதாகி விட முடியாது, இந்தக் காரணத்தால், சிருஷ்டியாகிய - மனிதவர்க்கம் - சிருஷ்டிகரைத் தொழவேண்டும், தேவன் சிருஷ்டித்தவைகளையல்ல (ரோமர் 1:25) அல்லது அவருடைய சிருஷ்டியையே விக்ரிகரங்களாக்கி தொழுது கொள்ளக் கூடாது.

அவர் சகலத்தையும் தாங்குகிறவராயிருக்கிறார் (வசனம் 17). ஒரு வீட்டை தாங்கிப்பிடிக்கும் ஆதாரம் இல்லாமற்போனால் அது விழுந்து விடும், ஆணிகளோ அல்லது அவைகளை ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு தாங்குகிற ஏதோ ஒன்று அவசியமாகிறது. உலகமும் அதைச் சூழ்ந்து நிற்கிற இப்பிரபஞ்சமும் அதே போல் தாங்கப்பட்டுக் கொண்டுள்ளது என்பது தான் உண்மை. இயேசு தமது வல்லமையின் வசனத்தால் எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் கொண்டுள்ளார் (எபிரெயர் 1:3). இயேசுவற்ற வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் தங்களின் வாழ்வுகடும் விழாத படிக்கு தாங்கிப்பிடிப்பது கடினம், அவரிடத்தில் வருவோர் உள்ளான பெலத்தையும் ஆவிக்குரிய ஓய்வையும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் (மத்தேயு 11:28-30).

அவர் சபைக்குத் தலையாயிருக்கிறார் (வசனம் 18). ஏறத்தாழ எல்லா உயர் ஜீவராசிகளுக்கும் செயல்பட ஒரு தலைமை தேவை. தலை வழிகாட்டுகிறது, கட்டுப்படுத்துகிறது, சரீரத்தைக்குறித்து கவலைப்படுகிறது, இயேசுவும் சபைக்கு அதையே தான் செய்கிறார். சரீரம் தலையாகிய அவரை தன் வழிகாட்டலுக்காக நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். சபையின் ஆவிக்குரிய அனைத்து தேவைகளையும் அவர் அளித்து வசனத்தைக் கொண்டு போதிக்கவும் ஆவியானவரைக் கொண்டு உதவியும் செய்கிறார் (எபேசியர் 3:16).

கெம்பீரமிக் இயேசுவின் குணாதிசயங்கள் அவருடைய ராஜ்யத்தை முதலாவதாக வைப்பவர்களின் தேவைகளை சந்திக்கிறார், புறந்தள்ளுவதில்லை (மத்தேயு 6:33).

¹Eduard Schweizer, *The Letter to the Colossians: A Commentary*, trans. Andrew Chester (Zürich: Benziger Verlag, 1976; reprint, Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1982), 67–68. ²William Hendriksen, *Exposition of Colossians and Philemon*, New Testament Commentary (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1964), 72. ³A. T. Robertson, *Paul and the Intellectuals: The Epistle to the Colossians*, rev. and ed. W. C. Strickland (Nashville: Broadman Press, 1959), 44. ⁴H. C. G. Moule, *The Epistles to the Colossians and to Philemon*, The Cambridge Bible for Schools and Colleges (Cambridge: University Press, 1893; reprint, 1902), 77. ⁵Ibid. ⁶Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, *You Can Live Forever in Paradise on Earth* (Brooklyn, N.Y.: Watchtower Bible and Tract Society of New York, 1982), 58. ⁷*The New World Translation of the Holy Scriptures* (Brooklyn, N.Y.: Watchtower Bible and Tract Society of New York, 1961), 1274. ⁸Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 194. ⁹C. B. Hoch, Jr., “Only Begotten,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 3:606. ¹⁰E. K. Simpson and F. F. Bruce, *Commentary on the Epistles to the Ephesians and the Colossians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957), 197.

¹¹Robert G. Bratcher and Eugene A. Nida, *A Translators Handbook on Paul's Letters to the Colossians and to Philemon*, Helps for Translators (New York: United Bible Societies, 1977), 24. ¹²David M. Hay, *Colossians*, Abingdon New Testament Commentaries (Nashville: Abingdon Press, 2000), 58. ¹³Simpson and Bruce, 199, n. 85. ¹⁴Bratcher and Nida, 24. ¹⁵J. B. Lightfoot, *St. Paul's Epistles to the Colossians and to Philemon*, rev. (London: Macmillan & Co., 1916), 153. ¹⁶Robertson, 50. ¹⁷Ibid., 49–50. ¹⁸Bruce, 205. ¹⁹See Mt. 28:18; 1 Cor. 15:25–27; Eph. 1:20–23; Phil. 2:10, 11; 1 Pet. 3:22; Rev. 1:5; 12:5. ²⁰R. C. Lucas, *The Message of Colossians and Philemon: Fullness and Freedom*, The Bible Speaks Today (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1980), 53.

²¹Hay, 62. ²²Hendriksen, 81. ²³Herbert M. Carson, *The Epistles of Paul to the Colossians and Philemon: An Introduction and Commentary*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1960), 46–47. ²⁴Hay, 53.